

Fá-magyarázat a szingapúri *Fá*-konferencián

Li Hongzhi, 1998. augusztus 22–23-án Szingapúrban

Szívélyes üdvözlés, tanulók! (taps, „Szívélyes üdvözlés, Mester!”)

Tudom, a jelenlevők között léteznek szingapúri tanulók. Szintén sokan vannak, akik Kínából, más országokból és sok más területről jöttek ide, és nem riadtak vissza attól, hogy magukra vegyék egy több ezer kilométeres utazás fáradságát. Ennek a *Fá*-konferenciának a célja abban rejlik, hogy a tapasztalatcserén keresztül felfedezzétek az egymás között levő különbségeket, avégett hogy lehetőleg gyorsan megemelkedhessetek. Ez a fő cél. De sok tanuló létezik, aki egy hosszabb idő után egyre mélyebb megértést nyert a *Fá*-ról a művelésén keresztül, és sokat megtapasztalt. Szintén egyre több személyes megérzésük van minden tekintetben, és így sok tanuló akar látni engem. Sokan közületek azokhoz tartoznak, akik akkoriban nem vettek részt a tanfolyamaimon Kínában, sokan tanulnak önképzés által. Így jön ez ahhoz, hogy nekik megvan a sóvárgó óhajuk, hogy lássanak engem. Én is ismerem az érzéseket, ti ezért jöttetek. Még sokan léteznek, akiknek ugyanez a gondolatuk, és szintén jönni akarnak. Nagyon jól meg tudom érteni az érzéseket. De úgy gondolom, amikor én akkoriban személyesen terjesztettem a *Fát*, a *Fá* terjesztése volt a legeslegfontosabb.

És most a *Fá* már elterjedt. A könyvek már széles körben elterjedtek a társadalomban, és minden tanulónknak vannak könyvei. Ez azt jelenti, hogy ti mindannyian tanulhatjátok a *Fát*, és művelhetitek magatokat. A hatás pontosan olyan, mint akkoriban, amikor a *Fát* terjesztettem és személyesen tartottam tanfolyamokat. Semmit sem szalasztottatok el. Így most az a kérdés, hogyan lehet stabil környezetek a művelésre, és hogyan emelkedhettek meg lehetőleg gyorsan ezzel, most ez lett a legeslegfontosabb. A *Fá* tanulásán és a művelésén keresztül ez számotokra is világossá vált. Tudjátok, hogy a Mester valóban törődik veletek, és viseli értetek a felelősséget. Tehát a ti emelkedésetek is szisztematikusan el van rendezve, mindenki számára létezik a művelés szisztematikus útja. Mivel látni akartok engem, a szívetek nyugtalan lesz, úgy, hogy nem tudjátok nyugalomban művelni magatokat; vagy mindenhová odamentek, hogy keressetek engem. Ez is befolyásolhatja a művelési folyamatotokat. Ugyan a *Fá* elterjedt, de gondoltatok-e már egyszer arra, hogy a megemelkedésetek, a művelésetek a legeslegfontosabb? Ha nem tudtok megemelkedni, illetve művelődni, akkor az a *Fá*, amelyet terjesztettem, semmi.

Mivel ez a dolog – a művelésetek – áll az első helyen, akkor tehát semmilyen dolognak sem szabad megzavarnia. Csak azt akarom mondani nektek, hogy a művelés közben nyugodt szívvel kellene művelnetek magatokat, és nem kellene megzavarnia benneteket a hétköznapi emberek bármilyen fajta érzületének. Ha ti valóban a művelés és a szintetek megemelése miatt jöttetek, hogy lemaradásokat találjatok, vagy lássátok a szingapúri tanulók művelési helyzetét, és halljátok a tapasztalataikat, úgy, hogy ez elősegítse a megemelkedéseteket – ha ti mindannyian így gondolkoztok, akkor nagyon boldog vagyok. Természetesen az sem hibás, hogy ti látni akarjátok a Mestert; csak ennél nem kellene túl erős emberi érzésekkel rendelkeznetek. Mindenképpen le kell vetni a hétköznapi embereknek ezt a szívét, különben a hétköznapi emberek érzéseivel, a hétköznapi emberek szívével fogtok szemlélni engem, és a hétköznapi emberek gondolataival fogjátok szemlélni a *Fát*. Ez egy komoly akadályhoz vezetne a megemelkedésetek számára. Nekünk mindnyájunknak ügyelnünk kellene erre.

Sokaknak közülnk nem volt egyszerű, hogy idejöjjenek. Némelyek talán szakmailag nagyon elfoglaltak, és kivételesen időt szakítottak arra, hogy Szingapúrba jöjjenek. Minden lehetséges létezik. Úgy gondolom, ha már itt vagytok, akkor maradjatok nyugodtak, és hallgassátok meg egyszer, hogyan művelték és emelték meg magukat a szingapúri tanulók. Hadd legyen ez tapasztalatok gyűjtése a más helyekről való tanulók számára.

Tulajdonképpen azért jöttem, hogy részt vegyek ezen a *Fá*-konferencián, és meghallgassam a beszámolóitokat. De mégis sok tanulónk van, akinek még nagyon sok kérdése van, amit nem tud megérteni. Mert ha az egész világon terjesztjük a *Dáfát*, elkerülhetetlenül léteznek mindig új tanulók, új tanítványok, akik beszállnak. Akkor nekik elkerülhetetlenül van ez vagy az a kérdésük.

Tulajdonképpen a könyvekben már meg lehet találni a válaszokat, mindegy, hogy milyen kérdések is azok. De a tanulóink közül némelyek még mindig aggódnak, és még egyre kérdezni akarnak, akkor éppen egy ilyen esélyt adok nektek. Két napnyi időnk van erre a konferenciára, most nem fogok sokat beszélni, hanem főként hallgatni foglak benneteket. Holnap délutántól kezdve aztán az egész délutánt arra fogom használni, hogy megválaszoljam a kérdéseiteket. Több kérdést tehettek fel a művelésről, én meg fogom válaszolni azokat nektek. Úgy, gondolom, hogy fél nap már elegendő, mert összesen csak két nap van. A tanulóinknak még meg kell szervezniük a beszámolókat, és léteznek még más tevékenységek is. Megpróbáljuk sikeresen befejezni ezt a *Fá*-konferenciát. Ez az első alkalom Szingapúrban, hogy egy ilyen nagy konferenciát rendeznek, azonkívül sok tanuló jött más helyekről, tehát a szervezési munka egyik területen sem egyszerű. Nem szükséges sokat mondanom nektek, ti mindannyian tudjátok, hogyan kellene cselekednetek, és nagyon jól fogjátok csinálni.

Most még egyszer beszélek a *Dáfánk* összhelyzetéről. Amikor korábban Kínában terjesztettem a *Fát*, Kína éppen a reform és a nyitás idejében volt található. Az volt a benyomásom, hogy az emberek gondolatai a gazdasági fejlődés jellegének megfelelően változtak, és így éppen ebben az időben hoztam nyilvánosságra ezt a dolgot. Azok a gondolatok és nézetek, amelyeket egy hosszú időn át alakítottak ki, ahhoz vezettek, hogy sokaknál kellett léteznie egy folyamatnak a megértésre. Miután egy idő hosszáig át tanulták a *Fát*, csupán azután fogták fel, mit magyaráztam el. Így aztán később megállapítottam, hogy az új tanulók, különösen ebben az időben, úgy tűnik, hogy behozták a sokéveseket a *Fá* megkapásánál. Ez azt jelenti, nekik nincsenek akadályaik az érzelmi megértésnél. Azonnal elfogadják, és azonnal bevetik magukat érte. Náluk nem létezik felismerési folyamat: „Meg tudom én ezt tanulni?” „Akarom én ezt tanulni?” Náluk nem létezik ilyesmi. Vagy: „Vajon azok az alapelvek, amelyeket elmagyaráztál, helyesek-e?” Ez azt jelenti, ámbár ezek a tanulóink később kapták meg a *Fát*, megállapítom, hogy mégis lépést tartottak, gyorsan behozhatják a többiek a saját szorgalmukon keresztül.

Úgy találom, hogy a *Dáfá* összhelyzetében a *Fá* felismerései újra és újra elmélyülnek. A *Fá* megértése is egyre mélyrehatóbb lesz. Valóban tudjátok, mi a *Fá*. Ez egy nagy változás összehasonlítva a kezdeti idővel, amelyikben emberi érzésekkel és emberi gondolatokkal szemléltették a *Fát*. Ez valóban egy nagy változás, és teljesen más, mint akkoriban. Ez azt jelenti, hogy ti valóban a *Fában* művelitek magatokat, és nem egy hétköznapi ember érzéseivel, egy hétköznapi ember hálájával vagy mindenféle beállítottságaival gondolkodtok a *Fáról*, vagy ítéletek meg a *Fát*. Ezek a dolgok egyre kevesebbek lesznek. Ez azt jelenti, hogy a *Fánk* egyre tisztább lesz itt, a hétköznapi emberek társadalmában.

Mit jelent „a *Fá* harmonizálása”? Sok művelőnk valószínűleg még nem tudja. Egy ilyen nagy *Fá* megválthat bennünket, lehetővé teheti, hogy különböző szintekre, különböző látókörökre művelhessük magunkat, és eljuthassunk a beteljesüléshez. Hogyhogy még az embereknek kellene harmonizálniuk? Valójában ti talán rájöttetek erre: A hétköznapi emberek társadalmá is ennek a határtalan kozmikus *Dáfának* egy megtestesülése a hétköznapi emberek legalacsonyabb szintjén, a hétköznapi emberek társadalmában szintén ez a *Fá* adott és teremtett meg minden megjelenési formát. Művelőként mi ezt a környezetet használjuk a művelésre. Ámbár különböző szintekről nézve a hétköznapi emberek társadalmá nem jó, mindazonáltal egy olyan szint és olyan látókör, amelyet a *Fá* teremtett meg. Tehát a művelésnél hogyan ugorhatunk ki ebből a szintből, és hogyan szabadulhatunk meg a hétköznapi emberek társadalmának a különböző viselkedési módjaitól és nézeteitől: Ha tisztában vagytok ezzel, akkor áttörhetitek ezeket az akadályokat, és meg is emelkedhettek. Ezt a művelés közben kell elérnetek.

Ha te nem tudod elengedni a hétköznapi emberek dolgait, az komolyan akadályozhatja a művelésedet. De az erkölcs mai romlottsága és az emberi erkölcsi beállítottságok züllöttsége ahhoz vezetett, hogy minden megváltozott, amit a *Fá* ezen a szinten teremtett meg az ezen a szinten levő élőlények számára. Akkor alig létezhetnek még olyan emberek, akik tudják, hogy a hétköznapi emberek társadalmában még létezik valamilyen mérce az igazság számára. E nélkül a mérce nélkül az emberek mindent meg mernek tenni, és mindent meg mernek csinálni, semmitől sem félnek. Ez a társadalmi erkölcs romlottságához, a nézetek romlottságához vezet, úgy, hogy a hétköznapi emberek társadalmában különböző rossz jelenségek és különböző bűnözés lép fel.

Annak érdekében, hogy harmonizáljátok a *Fát*, először is jó emberekké kell válnotok. Miközben jó emberekké váltok, már azon vagytok, hogy harmonizáljátok a *Fát*. De ti pontosan itt

művelitek magatokat a hétköznapi emberek között, és még felül kellene múltotok mindezt. Hogyan érthetitek meg tehát valóban a *Fát*, művelhetitek magatokat a *Fában*, lehettek nyíltak és őszinték, és válhattok valódi művelőkké? Ezen a módon már azon vagytok, hogy harmonizáljátok a *Fát*. Más szóval: Te meg is óvod a *Fát*. Mert a hétköznapi emberek társadalmában minden egyes tanuló magatartása a *Fálun Dáfá* hírnevét képviseli, ez nincs így? Ha mi mindannyian nem viselkedünk jól, teljes bizonyossággal be fogjuk szennyezni a *Dáfá* nevét, egyidejűleg nem is mondhatjuk, hogy harmonizáljuk a *Fát*. Némelyek azt mondják: Nekünk meg kell óvnunk a *Fát*, nekünk meg kell védenünk a *Fát*; ha mások azt mondják, hogy mi nem lennénk jók, nekünk így vagy úgy kellene kezelnünk őket. Mindenekelőtt, ha valaki megrágalmazza a *Dáfánkat*, vagy igazságtalanul kezel minket, sokan közülünk nagyon felháborodnak, és valamilyen ellenintézkedéseket akarnak foganatosítani. „Ha ő rosszul kezel bennünket, nekünk ugyanúgy kell kezelnünk őt.” Akkor az azt jelenti, hogy mi egy kalap alá vesszük magunkat a hétköznapi emberekkel, és ugyanolyanok vagyunk, mint ők.

Én mondom nektek: Valójában a *Fá* megóvása nem egyenlő az erőszakkal. Egy embernél egyidejűleg létezik a jóságos és a gonosz oldal. Mi eltávolítjuk a gonosz oldalt, és csak a jóságos oldallal óvjuk meg a *Fát*. Ha a többiek azt mondják, hogy mi nem volnánk jók, világossá tehetjük nekik, milyen jók vagyunk; elmagyarázzuk nekik az alapelveket, és ennél teljes egészében a jóságos oldalt használjuk. Ha a hétköznapi emberek találkoznak bármivel, normális módon valamilyen negatív intézkedéseket akarnak foganatosítani. Így valamilyen szélsőséges tevékenységekhez vagy erőszakhoz folyamodnak. Számunkra ez mind elfogadhatatlan. Én gyakran mondom egy mondatot: Ha egy ember bármiféle saját nézetek nélkül és nem a személyes érdekei álláspontjából kiindulva mutatja fel egy másik hiányosságait, vagy mondja meg neki, mi a helyes, miközben teljes szívéből jót akar a másiknak, ez olyan meghatott lesz, hogy elerednek a könnyei.

Ennek a könyörületességnek az ereje nagyon nagy. Csak úgy van: Amikor a hétköznapi emberek társadalmában az emberek valami jót mondanak másoknak, normális módon ők is a saját nézeteikkel beszélnek; ráadásul eközben félnek a veszteségtől, és azzal az érzülettel is rendelkeznek, hogy meg akarják óvni saját magukat. Sok-sok terület dolgait keverik bele, és így a szavaik ízetlenül csengenek, nem tiszták többé, és normális módon még érzelmekkel is terheltek. Ha te valóban jószívűségből és bármiféle saját nézetek nélkül mondasz valamit, a szavaid valóban meg fogják érinteni az embereket.

Amit most magyarázok el, az az, hogyan kellene harmonizálnunk a *Fát* a hétköznapi emberek társadalmában és lehetővé tennünk, hogy a *Fá* ne szenvedjen el veszteséget. Közülünk sokan magyarázták el az alapelveinket a kormányzat különböző részlegeinek a társadalomban. Én mondom, az egy jó dolog. Ha valaki onnan elfogadja ezt, nagyon valószínűen a jó emberek egyikévé válhat. De félok, hogy nem akarja ezt hallani. Ha ők valóban meg akarják ismerni a *Fánkat* – ameddig olvassák a könyvet, ameddig olvasták a *Fát*, és valóban megpróbálták, hogy megismerjék, akkor tudni fogják, miről van szó nálunk. Azok, akik rossznak tartanak bennünket, normális módon azok, akik nem ismernek vagy nem értettek meg bennünket. Nálunk minden nyitott, semmi rejtegetnivalónk sincs. Az út, amelyet járunk, nagyon egyenes. Én gyakran mondom: Pontosan azért, mert az az út, amelyet járunk, nagyon egyenes, a hétköznapi emberek társadalmában minden, ami nem becsületes, nem elég becsületes vagy nem elég tökéletes, egy akadálynak tart bennünket számára. Mivel túl jók vagyunk, némely dolgok hiányosságai napvilágra kerülnek, és így bizonyos rossz hatásokat fejtenek ki ránk. Ez elkerülhetetlen. Ha valami ortodox dolgot anélkül terjesztenek, hogy bárkinek valami kifogása lenne ellene, én azt mondanám, hogy az nagyon valószínűen valami eretnek dolog. (taps)

Másrészt a mi *Fánkat* a hétköznapi emberek társadalmában terjesztjük; ha a hatóságok vagy azok, akik nem ismernek bennünket, önkényesen megtámadják, vagy ha önkényesen rónak fel nekünk valamit, vagy bármilyen nagyon rossz intézkedéseket foganatosítanak ellenünk: Úgy gondolom, hogy ezeknél a problémáknál szintén saját magunknál kellene utána néznünk egyszer. Miért történt ilyesmi? Mi saját magunk vagy az asszisztensközpontjaink, a gyakorlócsoportjaink vagy némelyek a tanulóink közül nem viselkedtek elég jól? Ha beleütközünk valamibe, és ezt a mi oldalunk szempontjából tudjuk megítélni, akkor azt mondom, ezek az emberek valóban kiválóak. Számodra akkor nem léteznek akadályok, amelyek feltarthatnának a beteljesüléshez vezető úton. Ha beleütközünk valamibe, normális módon mindig kifelé tekintünk: „Miért kezelsz engem így?” Az embernek az az érzése a szívében, hogy igazságtalanul kezelik, és nem keres saját magánál. Ez a legnagyobb és szintén halálos akadálya minden élőlénynek. Korábban némelyek azt mondták, hogy az ember nem művelhetné

magát felfelé. Hogyan művelheti magát felfelé? Mert ez a legnagyobb akadály. A konfliktusoknál senki sem akar saját magánál utánaézni. Valóban nagyon nehéz, hogy mégis saját magánál keresse a hibákat, még akkor is, ha fájdalmat vagy szerencsétlenséget szenvedett el, és ennek ellenére saját magában kell utánaéznie, mit csinált hibásan. Ha valaki ezt el tudja érni, akkor azt mondom: Ezen az úton, a művelésnek ezen az útján és az életed örökkévalóságában semmi sem létezik, ami akadályozhatna téged. Ez valóban így van. Mert mi mindannyian tudunk gondolkodni, – még akkor is, ha az alapelvek szempontjából néha tisztában vagyunk a szívünkben, annak ellenére nem tudunk továbbjutni – mindazonáltal nekünk ez világos a szívünkben, és tudjuk, melyik a helyes, és melyik a helytelen. Az első alkalommal nem tudjuk jól csinálni, a második alkalommal sem, de később jól fogjuk csinálni. A kulcs az, hogyan ismered fel te saját magadat, hogyan igazodsz helyesen ehhez, és hogyan keresed saját magadnál az okokat.

Korábban sok tanulónknak voltak bizonyos konfliktusai a kívülállókkal, vagy a társadalomban élő emberek, vagy a társadalom valamilyen hatóságai igazságtalanul kezeltek bennünket, normális módon mi nem a mi oldalunkon kerestük az okokat, hanem mindig csak a másik oldalnál hangsúlyoztuk ki azokat. Némely dolgok valóban nagyon rosszak, és gátlástalanul szabotálnak. De utánagondolatok-e annak: Ugyan nem jók, ugyan a démonok megjelenései, de hogyan bukkanhattak volna fel véletlenül? Nem arra használják ki a rossz oldalukat, hogy mi felismerjük a saját rossz oldalunkat? Én gyakran mondom: Ha két ember konfliktusba kerül, mindegyiknek saját magánál kellene egyszer utánaéznie. Nemcsak nekik kettőjüknek kellene saját maguknál utánaézniük, ha konfliktus létezik közöttük, hanem akkor, amikor te látod ezt, megfigyelőként neked is el kellene gondolkodnod egyszer saját magadon. Azt mondom, így nagy ugrásokkal fogsz előrejutni a megemelkedésnél.

Tudjátok, hogy az életünk különböző szintek mikroszkopikus anyagaiból áll, némelyek közülük nagyon mikroszkopikusak. A mi művelésünknel a rendkívül mikroszkopikus területeken, tehát az életed eredetében változtatnak meg téged. Szakadatlanul változtatnak meg téged, aztán a változás áttör a felszín felé, szakadatlanul tör át a felszín felé, és szakadatlanul terjed ki a felszínig. Ha teljesen megváltoztatták a felszínt, te eljutottál a beteljesüléshez. Mi ezt az utat járjuk. Tehát ha még nem értük el, hogy a *Fá* hasonlítottassa a felszínt, különböző helyzetekben te még mindig egy hétköznapi ember magatartásával, egy hétköznapi ember gondolataival és egy hétköznapi ember cselekvési módjával rendelkezel. Ez biztos.

Némelyek a tanulóink közül még hozzám jöttek, és azt mondták: „Tanár, én már olyan régóta műveltem magam, és azt találom, hogy néha nem úgy értem meg a *Fát*, mint a normál új tanulók, miért bukkannak fel nálam aztán még mindig rossz nézetek a gondolataimban?” Ez egy olyan kérdés, amelyik már mindegyik jelenlevőnek eszébe jutott. Én mondom nektek, a ti műveléseteknél a változások az élet legőseredetibb dolgánál kezdődnek. Mielőtt a változás elérte a legfelszínesebb rétegeket, még mindig léteznek egy hétköznapi ember gondolatai. Milyen előnyök és hátrányok léteznek akkor ennél? Az előnyök azok, hogy te megtarthatod ezt a hétköznapi emberek között levő művelési környezetet, csupán így tudsz szakadatlanul megemelkedni, még gyorsabban megemelkedni. És a hátrányok? Tehát sohasem érezheted, melyik szinten vagy található tulajdonképpen. Egy bizonyos időközben, amelyben nagyon jól művelted magad, és szintén nagyon jó megértéssel rendelkezel a *Fá* számára, és a könyvet is kívülről meg tudod tanulni, vagyis ha elérted ennek a szintnek a mércéjét, ezt azonnal elválasztják attól a részedtől, amelyet még nem műveltél jól. Hirtelen az az érzésed: „Hogyhogy megint nem tudom olyan jól megérteni a *Fát*? Miért váltak megint rosszá a gondolataim?” Ilyen érzésed lesz.

Egy ember a hétköznapi emberek között műveli magát; neked az a részed, amelyet jól műveltél, már nyíltan és őszintén az istenség egy része. Az istenségeknek tehát nem szabad ugyanolyan magatartással rendelkezniük a hétköznapi emberek társadalmában, mint a hétköznapi embereknek, ezt egyáltalán nem engedik meg. Mihelyt azzal rendelkeznek, leesnek. Annak biztosítása érdekében, hogy a hétköznapi emberek társadalmában művelhesd magad, de ugyanakkor ne ess le, neked azt a rétegedet, amelyik elérte a mércét, azonnal leválasztjuk. Az a rész, amelyet már készre műveltél, örökre ülve marad ott, és nem mozdul, nem gondolkodik, és nem is vesz részt semmilyen emberi tevékenységekben. Így biztosítjuk, hogy ne ess le. Az állandó művelésed közben csak állandóan emelkedhetsz. Itt egy másik alapelvet magyaráztam el, nevezetesen, a művelésed közben te folyamatosan változol a mikroszkopikustól kezdve, a változások folyamatosan törnek át a felszín felé. Ha teljesen hasonlítottuk a felszínedet, akkor eljutottál a beteljesüléshez.

Ha tehát a művelés közben még nem értük el a beteljesülést, még mindig rendelkezhetünk egy hétköznapi ember gondolataival és egy hétköznapi ember magatartásával. Szintén meg lehet állapítani még egy problémát, nevezetesen, néha úgy tűnik, hogy a gondolatok egyre rosszabbá válnak. Miért? Sok rossz dolognak megvannak a gyökerei, ezek nemcsak a legnagyobb részecskék rétegében léteznek, hanem minden különböző részecskében is. Gondoljátok át egyszer, a művelés közben mi állandóan a felszín felé törünk át, a rossz dolgokat a mikroszkopikus részecskéikben egyre újra és újra eltávolítják, eltávolítják és eltávolítják, ami megmarad, az akkor a legfelszínebb dolog. A legfelszínebb dolog az éppenséggel pontosan a legrosszabb dolog. De egyvalamit: A legrosszabb viszont a leggyengébb is. Ez azt jelenti, ameddig te a művelésnél meg tudod fékezni saját magadat, nagyon könnyen elnyomhatod ezeket a rossz dolgokat, és a művelésnél eltávolíthatod őket, bezárólag a gondolataidban létező különböző nézetekkel.

Talán már megértettétek ezt az alapelvet, amelyet elmagyaráztam. „Ó, így van ez, a művelés közben egy embernek a kezdettől a végéig még egyre lehetnének rossz gondolatai. Mától fogva akkor már nem törődök velük, és már nem félek tőlük. Hagyom, mindegy, bármire is akarnak gondolni.” Ez nem megy! Mert te művelő vagy. Ha nem fékezed meg magad a felszínen, az ugyancsak azt jelenti, hogy nem műveled magad. Pontosán ilyen az összefüggés. Én itt a tanulóink egész művelésénél létező állapotot magyaráztam el, és mellékesen beszéltem néhány problémáról.

Létezik még egy dolog. Ez a mi *Dáfánk* a hétköznapi emberek társadalmában terjeszkedik. Miért veszünk mi egy ilyen formát? Tudjátok, hogy nekünk csak egy laza szervezetünk van. Nekünk nincsenek semmiféle névlistáink – hogy Molárnak vagy Mayernek hívják-e az embert – nálunk nem létezik ilyesmi; Ki vagy te? Milyen idős vagy, és hol laksz? – ez mind nem létezik nálunk. Ameddig műveled magad, én törődhetek veled. Mivel a művelés dolgai nem a hétköznapi emberek társadalmának ebben a dimenziójában testesülnek meg, a külsődleges forma csak egy forma marad, és semmiféle haszna sincs. Ha nem műveled magad, a neved nyilvántartásba vétele csak a mennyiség növelésére szolgál, és az nem művelés. Emiatt teljesen lemondunk a hétköznapi emberek bármilyen megjelenési formájáról.

Mi csak az emberszívet nézzük. Ameddig műveled magad, én törődöm veled; ameddig műveled magad, te egyike vagy a tanulóinknak. A gyakorlásnál az asszisztenseink fogják megszervezni a *Fá* tanulását. Így van ez. Nincsenek semmiféle olyan adminisztratív szervezeteink, mint a hétköznapi emberek társadalmában levők, nem tartunk pénzt vagy tárgyakat. Ti mindannyian a saját költségetekre jöttetek ide, és én, *Li Hongzhi*, szintén egy fillért sem fogok követelni tőletek. Minden munkát önkéntesen végzünk, mi mindannyian önként teszünk valami jót mások számára. Nálunk minden egy laza szervezet.

Miért csinálom ezt így? Én mondom nektek, az a *Fá*, amelyet ma terjesztek, valóban nagyon nagy. Különböző horizontokra és különböző szintekre hagyhat téged művelődni. Ez viszont nem kis dolog. Ha egy ilyen nagy *Fát* terjesztenek, de az nem változtathatná meg az embereket, és nem hagyhatná újra megemelkedni az emberszívet, akkor hiábavaló lenne, mindegy, hogy ez a *Fá* elterjedt-e vagy sem. Én tudom, hogy ez a világegyetem igazsága és a világegyetem törvényei; biztosan nagyon erős hatást fog kifejteni a művelőkre. Tehát közülünk mindenki tudja, hogyan kell cselekednie, és nekem sem szükséges megmondanom nektek, hogyan kellene cselekednetek.

Amikor Sákjamuni buddha¹ akkoriban a *Fát* terjesztette, több mint száz parancsolat létezett, és a mai mahájána buddhizmusban több mint kétszáz parancsolatnak kellene léteznie. A célja az volt, hogy korlátozzon téged, úgyhogy neked meg kellett felelned ezeknek a kritériumoknak; csak akkor ment, ha úgy csináltad. Nekünk ma nincsenek parancsolataink, ez egészen nyitott. Nem fektetünk hangsúlyt semmilyen formákra, hanem csak az emberszívet nézzük, pontosan azért, mert a mi *Fánk* ilyen erővel rendelkezik. Azonkívül – egy másik álláspontból nézve – a hétköznapi emberek társadalmának egyetlen megjelenési formája sem méltó ehhez a *Dáfához*, ezért mi valóban egy olyan formát használtunk, amelyik alkalmas a *Dáfá* terjesztésére. Milyen forma ez? Ez „a forma nélküli nagy út” (taps). Mi tényleg egy „forma nélküli nagy utat” járunk, csak ez méltó valóban ehhez a mi *Dáfánkhoz*. Ezért akkortól kezdve máig ez így folyt le a *Fá*-terjesztésemnél.

Az egyetlen dolog, amit láthatunk, az az, hogy ti mindannyian olvassátok a könyveket, és együtt végzitek a gyakorlatokat. De ez is teljesen önkéntes és laza. Te jössz, ha jönni akarsz; ha nem akarsz jönni, az a te dolgod. Én azt mondom, ez nagyon jó. Mindaz, ami formával rendelkezik, nem változtathatja meg az emberszívet. Ha te anélkül hozol ide valakit, hogy tanulni akarná, nemcsak

hogy nem tudja tanulni és megérteni, hanem még önkényesen összevissza is fog beszélni, és egy belső szabotáló hatást fog kifejteni. Mivel mi nagyon egyenesen járjuk ma az utat, lehet, hogy minden becstelennek túske vagyunk a szemében. Mert minden hiányosságuk és gyengeségük megnyilvánult.

A hétköznapi emberek társadalmában, mindeneke előtt ott Kínában, korábban minden lehetséges fajta *qigong* létezett. Úgy gondolom, hogy a mi *Dáfánk* terjesztése óta, különösen az utóbbi években sok hamis *qigong* nem láttatja magát, vagy nem hallat magáról többé. Miért? Mihelyt a mi ortodox *Fánk* elterjedt, mindezek az eretnek, gonosz és rossz dolgok napvilágra kerültek, (taps) magától értetődően aztán nem láttatták magukat vagy hallattak magukról többé. Sok ember, aki korábban más *qigongot* gyakorolt, hozzánk jött, egyik a másik után, hogy a *Dáfát* tanulja. Mi senkit sem vonszoltunk ide; ezek az emberek azért jöttek, mert fel tudják ismerni a *Fát*, és tudják, hogy jó. Azért tanulják, mert tudják, hogy ez egy ortodox út.

Másrészt, utánagondolatok-e egyszer annak: Ha egy ortodox *Fát* terjesztenek, az különböző szintekre hagyhatja művelődni az embert. Akkor létezik egy kérdés, nevezetesen az, hogy melyik *Fával* művelted te magad felfelé. Ez egy nagyon fontos kérdés. Ha ez a *Fá* nem lenne ortodox, természetesen nem tudnád magad felfelé művelni. Ha ez a *Fá* nem rendelkezne olyan hatalmas erénnyel, vagyis, ha nem létezne egy ilyen nagy *Fá*, nem is tudnád magad egy olyan magas szintig művelni. Ha ez a *Fá* nem lenne olyan nagy és olyan jó, és valóban megengednék, hogy egy olyan magas szintre emelkedj, akkor ez semmi mást nem jelent, mint az egész világegyetem összezavarását. Ha fent is lennél, az az érzésed lenne, hogy nem vagy méltó arra, hogy ott maradj. Te látod ott a nagyszerű megvilágosultakat, akiknek a hatalmas erénye egyszerűen leírhatatlan, és megkérdeznéd magad, hogyan jutottál fel? Te már önmagadtól lemennél, mert nem vagy méltó arra, hogy ott maradj. Mi tehát a hétköznapi emberek társadalmában tartózkodunk, és ennek a *Dáfánknak* démoni nehézségeket okoznak, egyidejűleg mi ki is használjuk ezeket, hogy harmonizáljuk a *Fánkat*, és hogy hatalmas erényt építsünk fel a *Fánk* számára. Ha valaki bármilyen formában a *Dáfá* ellen cselekszik a hétköznapi emberek társadalmában, mi sohasem kezeltük őt ugyanazon a módon. Mindig a könyörületes oldalunkat vetettük be, és tökéletes módon intéztünk el mindent. Sok-sok különböző megpróbáltatást viseltünk el, amely a *Fára* irányult; ez a mi *Fánk* akkor nem építette fel a hatalmas erényét? Minél őszintébben folyik le a *Fá*, annál nagyszerűbb, és annál kiválóbbak vagytok ti, akik ebben a *Fában* művelitek magatokat. Nem ilyen a viszony? De igen. Ha tehát valamilyen problémába ütközünk, mindig a pozitív és a negatív oldalról kellene meg szemlélnünk, és saját magunknál, a belsőnkben és magunkban kellene keresnünk az okokat; ha beleütközünk valamibe, keressük mindig magunkban az okokat, és találjuk meg a hiányosságokat.

Én gyakran mondom egy alapelvet. Ha némely valaki nehézségekbe ütközik, és nehézségekben található, azt mondja: „Miért kezeltek így? Miért nem mennek többé olyan jól a dolgok?” Én mondom nektek, valójában az nincs úgy, hogy mások már nem kezelnek jól téged. A világegyetem összes *Fája* súrlódásmentesen folyik le. Ha te ellentétben állsz ezzel, észre fogod venni, hogy a környezetedben már semmi sincs rendben a számodra. Ha megtaláltad magadnál az okokat, és újra hozzáigazodsz, észre fogod venni, hogy újra rendben van minden. Normális módon ez így van.

Másrészt, mivel mi nagyon sok nehézséget és hiányosságot győztünk le, a *Fánk* egyre őszintébben folyik le, ezért a helyzet csak egyre jobb lehet. Manapság tehát már nagyon sok ember tanulja a *Fát*, már több mint 100 millió tanuló létezik Kínában és külföldön, olyan sok ember. Azonkívül a *Dáfá*-tanítványainknak van egy feltűnő sajátosságuk: Mihelyt művelik magukat, és felfogták az igazságot, a végéig fogják művelni magukat. Ez nagyon értékes a művelésnél. Ez másképp van, mint mindegyik más tanításnál vagy mindegyik más művelésnél a történelemben. Olyan sok ember létezik, aki tanulja és műveli magát. Ez már tény és való a társadalomban, és az nem megy, hogy ne ismerjék el. Olyan sok ember létezik, aki jó ember akar lenni. Mi semmi rosszal sem rendelkezünk, és így azt gondolom, hogy a helyzet csak egyre jobbá válhat.

Korábban a *Fá lun Gong* a kínai *Qigong* Kutatótársaság egy alosztálya volt Kínában. De észrevettük, hogy a *Qigong* Kutatótársaság nem végzett sem tudományos kutatásokat, sem a művelési utak számára való kutatásokat; nem is próbálták meg saját maguk felismerni a *qigongot*, hanem csak pénzt kerestek ezzel. Különböző *qigongokat* használtak ki, hogy pénzt keressenek, ezért 1996 márciusában kiléptünk. (taps) Miután kiléptünk, megtámadtak bennünket. Mi nem törődtünk ezzel, és nem vettük figyelembe őket. Erről most nem beszélünk. Ez azt jelenti, hogy a saját utunkat akarjuk

járni; egy olyan utat akarunk járni, amelyet az igaz művelőknek kellene járniuk. Mi viseljük a felelősséget a társadalomért, és ugyanakkor a művelődő tanítványokért is.

Úgy gondolom, ezek olyan nagy tömegek és olyan sok ember, azonkívül mindannyian jó emberek, akik előnyösek a társadalom számára, nekünk egyetlenegy olyan gondolatunk sincs, hogy mi saját magunk akarjunk kapni valamit, bezárólag velem, *Li Hongzhi*-vel. Annak érdekében, hogy ne okozzunk problémákat a kormánynak, én külföldre mentem, és ott lakom. (taps) Úgy gondolom, olyan sok ember létezik, aki műveli magát, és megpróbál jó ember lenni; senki sem kényszerítheti ellenzékbe a kormánnyal szembe ezt a több mint 100 millió embert. Ezt megmondhatom nektek. De egyvalamit: Teljesen mindegy, hogyan viselkedünk, nekünk egyenesen kellene járnunk az utunkat. Tulajdonképpen nem terveztem, hogy sokat beszéljek; csak a *Dáfá* helyzetéről akartam elmondani nektek valamit, hogyan kellene művelnünk magunkat, és beszélni akartam a *Fá* általatok való megértéséről a művelés során. Egyidejűleg a művelésnél levő dolgokról is elmondok valamit.

Mellékesen még egy dolgot akarok mondani. Sok ember anélkül fényképez, hogy figyelembe venné a körülményeket. Most pontosan a fényképezésről beszélek. Korábban ritkán láthattatok engem, és mindig akartatok egy fényképet rólam vagy egy fényképet velem együtt. Ha neked ennél valóban a műveléshez való szíved van, nem vagyok ellene; ha viszont egy hétköznapi ember szívével rendelkezel, akkor nagyon szomorúnak érezném magam! Még egyet: Ti anélkül fényképeztetek, hogy figyelembe vettétek volna a körülményeket, és sok-sok rossz fényképet csináltatok. Ez mindannyiunk számára nem jó. Hiszen te is egyike vagy a tanítványaimnak, hogyan csinálhatsz ilyen képeket a Mesterről? Ez után a konferencia után megmondhatjátok a különböző területek tanulóinak, hogy mindnyájuknak kivétel nélkül el kellene égetniük az összes ilyen rossz képet, (taps) a filmeket is. Ha feltétlenül fényképezni akartok, adok rá nektek lehetőséget. (taps) Ennyit erről. Holnap délután meg fogom válaszolni a kérdéseiteket.

A megválaszolendő kérdések számára nem kellene túl sok szót írnotok a cédulákra, különben nagyon körülményes elolvasni őket, és az időpazarlás. Nem kellene bevezetőt írnod: „Tanár, milyen nagyon hiányollak.” vagy: „Tanár, te olyan jól beszéltél, és nekem még a következő kérdéseim vannak.” Egy bevezetőt se. Csak azt szükséges írnod: „Mester, nekem ez és ez a kérdésem van, és ez így és így van.” Akkor megválaszolom számodra. Egyszerűnek kellene lennie, és akkor ez számomra könnyen olvasható, és nem pazarolunk el időt, úgy gyorsabban is tudom megválaszolni a kérdéseket. Jó, most veletek együtt meg fogom hallgatni a tanulók beszámolóit. (taps)

Ma délután elmagyarázzuk nektek a *Fát*. Akinek kérdései vannak, leadhat egy cédulát. Jó, most kezdjük a kérdések megválaszolásával.

Kérdés: *Szabad továbbadnunk a Fá-konferencián előadott Fá-magyarázatról készült video- és hangszalagfelvételeket a hazánkban?*

Mester: Elvileg ez nem probléma. De ti mindig tovább akartok adni valamit, ezt a szívet le kell vetni. Nektok nyíltan és őszintén kellene művelnetek magatokat. Hogyhogy ilyen sok örömmel, ennyi ragaszkodással rendelkeztek? Eljuttathat téged mindez a beteljesüléshez? Saját magatok megnézhetitek, de nem szabad lemásolnotok azokat.

Kérdés: *A „Gyökerestől kitépni”² című jingwenben Ön azt mondta. „amikor én szakításra hívlak fel benneteket az emberekkel, ti nem követték engem. Az úgy van, hogy nem mindegyik esélyt adnak meg még egyszer.”³ Ha egyvalaki elszalasztotta az esélyt, ez befolyásolja azt, hogy eléri-e a szintjét?*

Mester: Ha egy ember komoly vizsga előtt áll – minden területen létezik, nem csak ez az egy forma –, a tanulóink számára gyökerétől fogva ez a legnagyobb vizsgák egyike. Az, hogy egyvalaki ki tud-e jutni az emberi mivoltjából, a legeslegfontosabb lépés, amely eldönti, hogy eljuthat-e a beteljesüléshez. Ezt a lépést meg kell tennie. A tanulóink ezekkel vagy azokkal a vizsgákkal fognak találkozni, minden lehetséges vizsgával. Megtörténhet-e, hogy egyvalaki nem juthat el többé a beteljesüléshez, mert elszalasztotta az esélyt? Még létezhetnek esélyek. De úgy gondolom, hogy nagyon nehéz még egy esélyt kapni. Mert egy esély csupán azáltal jöhet létre, ha különböző sorsalkalmak találkoznak össze. Valójában így van: Teljesen mindegy, bárhogy is műveled magad, ám a döntő pillanatban te nem csinálod meg; így van ez más szavakkal kifejezve. Nincs úgy, hogy én azt mondom, hogy nem tudod megcsinálni, hanem pontosan te saját magad nem csinálod meg. Némelyik azt gondolja: „Tanár, én minden nehézséget le tudok győzni, hadd jöjjenek csak, avégett

hogy gyorsabban művelhessem magam felfelé.” Ámde a döntő pillanatban te nem csinálod meg. Nem azon múlik, hogyan mondod, hanem meg kell nézni, hogyan cselekszel te a tényleges művelésnél.

Kérdés: *Elmagyarázhatná a Mester még egyszer a különböző szinteken a Zhenből, Shanból, Renből levezetett más Fá-alapelveket?*

Mester: Nem. Miért nem? Mert a menny alapelveit abszolút nem szabad elmagyarázni az embereknek. Ti még a művelésnél levő emberek vagytok, és annak a részeteknek, amelyet már készre műveltetek, ez már anélkül világos, hogy szükséges lenne még elmagyarázni neki valamit. Az emberi részetek tehát mindig egyfajta kíváncsisággal gondol ki kérdéseket. Még akkor is, ha te valami magasabbat ismertél fel, azt nem lehet elmondani az embereknek. Ha azokat az alapelveket, amelyeket magasabb szinteken ismertél fel, újra kijuttatod a szádból, és elmeséled másoknak, észre fogod venni, hogy azok megint elkoptatottá és megint teljesen normális és semmitmondó alapelvekké váltak. Ez azt jelenti, a művelés közben a magasabb szintek alapelveit csak a szív értheti meg, és nem magyarázhatók el a nyelvvel.

Kérdés: *Hogyan lehet megkülönböztetni, hogy a démoni nehézségeket a Mester rendezte el, vagy a démoni zavarásokhoz tartoznak?*

Mester: Semmi sem elszigetelt. Művelőként neked már a művelésed első napja óta megváltozott az utad. Egyetlenegy véletlen dolog sem fog közbejönni. De mindegyik démoni nehézség egy véletlen körülmény megjelenésével fog felbukkanni, csupán akkor lehet levizsgáztatni téged, csupán akkor lehet elősegíteni az emelkedésedet, csupán akkor ismerheted fel a gyengeségedet, és láthatod a lemaradásod a többiekhez képest. Léteznek akkor valóságos démonok? Igen. De nem is elszigetelten léteznek; azért is, mert nem jók, ki akarnak ugrani. Ha ki akarnak ugrani, hagyjuk hát kiugrani őket. Mi a rossz oldalukat használjuk ki, hogy levizsgáztassuk a tanulóinkat. Tudjátok, hogy néhány egyedi tanulónk meghalt. Némelyek közülük eljutottak a beteljesüléshez, és némelyek a szabotálókhoz tartoznak, ezért ebben a tekintetben nem nyilvánítok ki véleményt, és nem is beszélek róla. De úgy találom, hogy a megjelenésük egy életre-halálra szóló vizsga a tanulóink számára. Ugyan nem neked osztották ki, de neked úgy tűnik, mintha neked osztották volna ki; az érzésed garantáltan ilyen. Tehát ez egy életre-halálra szóló vizsga. Ha egy ember nem tudja elengedni az életet és a halált, semmi esetre sem juthat el a beteljesüléshez.

De nincs is úgy, hogy közülünk mindenkinek át kell élnie egyszer az életre-halálra szóló vizsgát; ez nincs így. Mert a művelés hosszú ideje közben te lefektettél egy alapot, és aztán már fokozatosan érted el ezt az állapotot. Minél kevesebb ragaszkodásod van, és minél többet vetettél le, annál hamarabb fogod észrevenni, hogy többé semmi sem játszik szerepet. Tulajdonképpen te már teljesítetted ezeket a feltételeket. Tehát egy döntő pillanatban létezhet néhány olyan vizsga, mint a pekingi események az utóbbi időben; ennél megnézendő, hogy meg tudod-e tenni ezt a lépést. Vagy némely tanulók helyben meghaltak, és ennél megnézendő, hogy még tovább tudod-e művelni magad. Minden tekintetben le fogunk vizsgáztatni, és megnézendő, hogy ki tudsz-e jutni. A halottaknak nem kell feltétlenül démonoknak lenniük, de nem is kell mindnyájuknak feltétlenül buddháknak lenniük. Némelyeknek közülük talán már a beteljesüléshez kellett volna jutniuk, és így használtuk fel őket, hogy levizsgáztassunk benneteket; vagy hát lehettek volna démonok. Tehát ezeken az eseményeken keresztül arra használjuk fel őket, hogy lássuk, hogy tovább műveled-e még magad, és hogy el tudod-e engedni ezt, és kijuthatsz-e. Mindez a legeslegdöntőbb dologhoz tartozik. Tehát egyetlenegy véletlen sem létezik; minden, ami történt, egy közvetlen vizsga számodra.

Kérdés: *Hogyan kell bevetni az embernek azt az oldalát, amelyik már megkapta a Fát, hogy legyőzze az eretnek démonok oldalát?*

Mester: Egy igaz legyőz száz eretneket. Azért fognak démonok zavarni bennünket, mert nekünk saját magunknak hiányosságaink vannak. Ha jól tudunk viselkedni, ez már azt jelenti, hogy legyőzzük őket, akkor a Mester fog törődni ezzel. Hogy te közvetlenül harcolj a démonokkal – ez most nem megy. Némi idővel ezelőtt írtam nektek egy cikket⁴ a „Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I”⁵ című gyűjteményben, és azt nem ennek az oldalatoknak írtam, hanem annak az oldalatoknak, amelyet már készre műveltetek. A döntő pillanatban annak az oldalnak is ki kell fejtenie egy hatást. Természetesen nem szabad úgy cselekednie, mint nektek, az egyáltalán nem megy, hogy minden dolognál úgy cselekedjen, mint ti. Az istenségeknek egyáltalán nem szabad ugyanazt tenniük, mint az embereknek. Amikor a démonok szabotálnak, megengedik neki, hogy úgy cselekedjen.

Kérdés: *A Tanár azt mondta: „Én nem tartózkodom a Zhen, Shan, Ren keretein belül.”⁶ Hogyan kellene ezt érteni?*

Mester: Nem akarom túl magasan elmagyarázni, nem is akarok magamról beszélni. De ezt azért mondtam, mert némely tanulók belsőleg mindig bizonytalanok, akkor világossá teszem ezt számodra. Hogyan kellene ezt érteni? Ez szintén egyszerű, de ezt nem is szabad olyan egészen világosan elmagyarázni neked. A világegyetemet minden élőlény számára teremtették, akkor ennek a világegyetemenek tulajdonságokkal kell rendelkeznie, ezek a *Zhen, Shan, Ren*. De különböző szinteken a *Zhen, Shan, Ren* különböző szinteken vezette le a *Fát*, ez megteremtheti a különböző szinteken levő élőlények számára a környezeteket és a különböző követelményeket. Ez azt jelenti, hogy a *Fá* annál bonyolultabb, minél lejjebb van. Pontosan ilyen az összefüggés.

Kérdés: *A tudomány kiindulópontja már téves. Mi olyan tanárok vagyunk, akik tudományt tanítunk. Melyik az a megfelelő magatartás, amellyel el kellene járnunk ezzel?*

Mester: A mai tudományt a földönkívüliek erőszakolták rá az emberiségre. Bármelyik történelmi korszakban, bármelyik civilizációs korszakban még sohasem létezett ez a fajta tudomány az embereknél. Magával rántja az egész társadalmat, mindegyik befelé tülekszik, a szülők arra vágyódnak, hogy a gyermekeik a főiskolát látogathassák. Még sohasem létezett ilyesmi a történelemben. Az emberi társadalom fejlődését az istenségek rendezik el. Kína ősi idejében például egy istenséget küldtek le, hogy feltalálja a papírt; és egy másik istenséget küldtek le, hogy előállítsa az iránytűt. Ők elintézték ezt a dolgot, avégett hogy mindenki használhassa. Nem is volt szükséges, hogy az egész társadalom bevesse magát ezért, szintén nem volt szükséges ezzel az úgynevezett tudománnyal rendelkezni. Mindannyian befelé tülekszenek ott, úgyhogy létrehozta ezeket az elidegenedett élőlényeket; ilyesmi sohasem létezett a történelemben. De most ez már valósággá vált a mai társadalomban. Ha túl akarod élni, neked hozzá kell igazodnod ehhez a valósághoz. Annak érdekében, hogy túlélj, ez most csak így maradhat. Tanulókként ti végezzétek tovább a munkátokat, mindegy, hogy milyen foglalkozásokat van. Ha te olyan tanár vagy, aki tudományt tanít, akkor tanítod tovább a tudományt. Nem az a probléma, hogy mit csináltok. Amit elmagyaráztam, az egy alapelv. Én mindent elmondok nektek, ami igaz.

Elmesélek egy példát. Amikor kitakarítottam a földönkívülieket, azt mondtam: „Ti elidegenítettétek az emberiséget; amit okoztatok, az komolyan szabotálta az emberi társadalmat, és elidegenítette az emberi gondolatokat.” Aztán nem tudták többé igazolni magukat, és így megfordították a lándzsát, és azt mondták nekem: „De te is kihasználsz bennünket.” Én is használok autókat, én is használom a modern eszközöket. Azt mondtam: „Ha most viszont egy lovon akarnék lovagolni, nem is igen létezne olyan környezet erre, már mindent szétromboltatok, az nincs úgy?!” Mi tehát csak ezzel érhetjük be, nem igaz? Most nyugodtan csinálhatjátok tovább így, a jövőndő tudomány valószínűleg nem fog így maradni. Észrevettem, hogy lassanként érvényteleneknek nyilvánították a tudományban levő korábbi meghatározásokat; sok dolog egyáltalán nem magyarázható meg ezekkel. Folyamatosan fedeznek fel új változásokat az égitesteknél, folyamatosan tárják fel az élet létezésének a titkait. Azt mondom, hogy a korábbi tudomány már ingatag lábakon áll.

Kérdés: *Az emberek bonyolultak és zavarodottak. Az ember csak akkor térhet vissza az eredeti szintjére, ha a művelésen keresztül minden eltérült anyagot eltávolított.*

Mester: Ha egy ember éppen megszületett, nagyon tiszta, és nincsenek semmiféle megszerzett nézetei, mert még nincs kapcsolata a társadalommal. Ezért nézek nagyon szívesen gyerekeket, ők nagyon egyszerűek; az sem tesz semmit, ha egy picikét pajkosak. Nekik semmijük sincs, semmiféle gondolataik. A túlélésük és a személyes érdekeik védelme miatt az embereknél sok nézet keletkezett fokozatosan a születésük után. Sok rosszat tettek szándékosan, azért hogy elérjék saját céljaikat. Így minden különböző megszerzett gondolat ellentétben áll a velük született eredeti természetükkel. Ez azt jelenti, hogy az emberek bonyolultak lettek, azok a különböző adalékok, amelyek a születés után keletkeztek, egyre és egyre inkább beszennyezik a tiszta szívedet és a gondolataidat. Azért hogy visszatérhess az eredeti szintedre, neked el kell távolítanod mindazokat a rossz dolgokat, amelyek a születésed után keletkeztek. Nemcsak az embereknél levő dolgokat távolítod el, hanem minden más szint olyan dolgait is, amelyek nem felelnek meg annak a szintnek, amelyekre vissza kellene térned, mindet eltávolítod, csupán aztán válhatsz te olyan tisztává. A

gondolataidnak, a *xinxingednek* és azoknak az anyagoknak, amelyek összeállítják a testedet, bezárólag az ételledel, el kell érniük ezt a tisztaságot.

Kérdés: *Sákjamuni tathágata-buddhának van egy Szahá világa, de Sákjamuni buddha a Dafan világban is tartózkodik. Hogyan kellene ezt érteni?*

Mester: Így van ez. A buddhizmusban azt mondják, hogy Sákjamuni a Szahá világban tartózkodna; ez is egy tényállás. Sákjamuni a világegyetem hatodik rétegéből jött ide a világba, hogy embereket váltson meg, és az utolsó saját világa a *Dafan* világ volt. Miután lejött a *Dafan* világból, hogy embereket váltson meg, sohasem tért újra vissza. Mindig a három világgörben maradt, és felügyelte a tanítványait; már több mint 2000 éve felügyeli a tanítványait. Az ismételt reinkarnációknál a tanítványai szakadatlanul emelték a szintjüket és látókörüket, és gyűjtötték a hatalmas erényüket, ők csak arra várnak, hogy hasonuljanak a *Fához*, miután a végén helyreigazítják azt, aztán el fognak jutni a beteljesüléshez. A Szahá világ mármost a három-világkör. Ezért vették észre a Buddha tanítványai, hogy ő mindig is a Szahá világban maradt, és így azt mondták, hogy Sákjamuni buddha a Szahá világban tartózkodna. Ami a *Dafan* világot illeti: Az a Buddha utolsó világa, amelyet utoljára hagyott el. Tulajdonképpen nemcsak ez az egy világa van, hanem más világai is különböző még magasabb szinteken. Nektek nem emberi gondolatokkal kellene elképzelnetek a mennyben levő dolgokat és a Buddha dolgait, ti sohasem képzelhetitek el azokat helyesen magatoknak. Most csak az emberi gondolatokkal rendelkeztek, ezért nem hagylak benneteket a tudás dolgait kutatni, ti sohasem kutathatjátok ki igazán azokat. Mert az emberi gondolatok része nagyon tehetségtelen.

Kérdés: *Mit jelent a hat út a reinkarnáció hat útjánál?*

Mester: Korábban már létezett a buddhizmusban olyasmi, mint az aszúra útja, az állat útja, az ember útja, a menny útja és így tovább. Én mondom nektek, mindegy, hogy milyen utak, ezek a három világgörön belül találhatóak; és ezek az emberek, állatok, anyagok, növények és más dimenziókban levő élőlények reinkarnációi a három világgörön belül. Ezek azok a viszonzások, amelyeket az ok és okozat közötti okozati összefüggés határoz meg, amelyeket jó- vagy gonosztettek által okozott az ember a világon; vagy jó fizetséget kap az ember, vagy gonosz megtorlást. Ez azt jelenti, ha te sok gonoszt tettél, talán az állat útjában fogsz újraszületni, vagy talán a pokolba is mész. Ha sok jót tettél, a menny útjában fogsz újraszületni. A mennyek, amelyekre itt gondolunk, a különböző szinteken levő mennyekre vonatkoznak a három világgörön belül, ezek szintén a három világgör területéhez tartoznak, és szintén alávetik magukat a reinkarnációnak. Vagy az emberek között fogod élvezni a boldogságot, magas állással vagy gazdagsággal fogsz rendelkezni, ezt mind jótettek által kaptad meg. Ez tehát szerencsés vagy jó jutalmat is jelent.

Kérdés: *Némelyek már nagyon régóta az asszisztensközpontok illetékesei, de nem engedik el a hétköznapi emberek nézeteit. Tudatosan vagy öntudatlanul befolyásolták a gyakorlócsoportban levő új tanulókat.*

Mester: Ez tény. Némely gyakorlócsoportokban egyes egyedi asszisztenseink nem viselkedtek jól, az ilyen problémáknak már tanulságként kellene szolgálniuk nekünk. Sok cikket az „Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I”⁷ című gyűjteményben, amit írtam, én számukra írtam, de ők nem olvassák azokat. Mindazonáltal egy asszisztens számára ez szintén nagyon fáradtságos, neki másoknak kell segítenie, és el kell végeznie a munkát. De mi hiányzik ennél normális módon? Nem tudja összekötni a munkáját a művelésével. Ha bármilyen konfliktusokba vagy bármilyen akadályokba ütközik, nem tudja a *Fával* megítélni azokat, és utánaézni, mit csinált hibásan. „Talán hibásan csináltam valahol valamit, úgy, hogy a tanulók nem akarnak együttműködni, vagy ez okozott akadályokat különböző területeken?” Ebben a pontban a legtöbb asszisztens nem tud ezen a módon saját magán elgondolkodni. És így ez nagy veszteséget okozott a *Fánk*nak, és akadályokat okozott az új tanulóknak a *Fá* megkapásánál. Most fel kellene ébredniük.

Némelyek az asszisztenseink közül nagyon ellentmondást nem tűrők a tanulókkal szemben, ez egyáltalán nem megengedett a mi *Dáfánk*ban, gondoljátok csak át, mihelyt egyvalaki ezt a *Fát* tanulja, ő az én tanítványom. Te is a tanítványom vagy, ő is a tanítványom; miért vagy te olyan ellentmondást nem tűrő vele szemben? Mi jószívúségről beszélünk, és jószívúséggel kezelünk másokat. Én gyakran mondom: Ha egy ember mond valamit egy másiknak, felmutatja a gyengeségét, vagy bármit mond neki, anélkül hogy ennél egyetlenegy saját nézete lenne, a másik könnyekig

meghatódik. Ha neked eközben egyetlenegy saját dolog sem jár az eszedben, nem akarsz kapni valamit, és nem is akarsz valamiféle saját dolgot megvédeni, és valóban jószívűen jót akarsz a másoknak, a másik valóban láthatja a szívedet, mindegy, bármilyen ember is. De sokan közülünk normális módon nem így dolgoznak, hanem parancssal vagy kényszerrel. Ez nem megy! Ez nem tartozik a mi *Fánkhoz*.

Kérdés: *Nem igazán tudom megérteni, hogy egy ember, aki Dáfát művel, nem hasonul viszont a Fához, és hazudik.*

Mester: Hazudni nem helyes. Egy ember, aki műveli magát, egy hétköznapi ember szívével rendelkezik. Ameddig még nem jutott el a beteljesüléshez, egy hétköznapi ember szívével rendelkezik. De egyet meg akarok mondani nektek: Mindegy, hogy egy tanulónál-e vagy annál, aki másokért dolgozik, ami a legkönnyebben a napvilágra kerül, az pontosan az a ragaszkodása, amelyet még nem távolított el; az a szív kerül legkönnyebben a napvilágra, amit nem tud levetni a hétköznapi emberek között. Miért? Mert a művelésen keresztül eltávolított ragaszkodás már eltűnt, és így többé nem is kerülhet napvilágra. Akkor a megmaradt ragaszkodás különösen feltűnő, és mindenki láthatja. De én mondom nektek: Nem lehet azt mondani, hogy ez az ember nem jó. Valójában ő már nagyon jó, csak az a ragaszkodása, amelyet még nem távolított el, kihat, és befolyásolhatja a munkát és a tanulókat. Sokan láthatják a megjelenését is. Ezért nem úgy kellene megítélni egy dolgot vagy egy embert, mint a hétköznapi emberek. De nekünk ugyancsak nem kellene úgy gondolkodnunk, hogy már jól műveltük magunkat, és lazíthatnánk, ámbár még létezik ragaszkodás, amelyet még nem távolítottunk el. Ez nem megy. Mihelyt észrevesztek egy konfliktust, az okokat feltétlenül saját magatoknál kellene keresnetek.

Úgy vélem, ha ti a jövőben konfliktusban vagytok, vagy emberek közötti kapcsolatban, vagy ha a *Fá* tanulásánál vagy a tanítványaink között valamilyen konfliktusba jutottatok, a tanítványaimként nektek, mindnyájatoknak mindig saját magatoknál kellene keresnetek: „Hibásan csináltam valahol valamit?” Mindenkienek így kellene cselekednie és a szívet művelnie. Hogyan emelkedhetnél meg akkor, ha te egy erőfeszítést sem teszel a saját szívedért, hanem kívül keresel, és másoknál keresed a hiányosságokat? A többiek javultak, te felmutattad a többiek hiányosságait, és ők felfelé művelték magukat, te viszont még mindig ott maradsz, ahol vagy. Ezért mondom én nektek, ha valamilyen konfliktus lépett fel, és te nem érzed jól magad a szívedben, az okokat saját magadnál kellene keresned; az okok garantáltan nálad rejlenek. Korábban a buddhizmusban azt mondták, hogy a buddha a szívben található. Valójában az emberek ezt egy külső formaként vették, úgy tűnik, mintha a szívben már létezne egy buddha. Az emberek nem értették meg. Tulajdonképpen ennek egy ilyen jelentése van: Neked a szívedben kellene művelned magad, neked a szívedben kellene erőfeszítéseket tenned, a saját hiányosságaidat és gyengeségeidet megkeresned és gyökerestől kihúznod azokat. Ha a *xinxinged* nem érheti el a mércéket, sohasem juthatsz el a beteljesüléshez. Miért nem teszteket hát erőfeszítéseket a szívetekért? Miért nem teszteket erőfeszítéseket saját magatokért? A megemelkedésre szolgáló leggyorsabb módszer, amelyet nektek adtam, az az, hogy a gyengeségeitek a köztetek levő konfliktusokban mutatkoznak meg. De minden alkalommal, amikor konfliktusotok van, félretoljátok azt, és nem néztek utána saját magatokban, hanem másoknál mutatjátok fel a gyengeségeket. Hogyan művelhetitek akkor magatokat? Ez éppen a legjobb módszer, amelyet a megemelkedésetek számára akarok nektek adni, ezért feltétlenül meg kellene változtatnotok a beállítottságaitokat. Ami azt illeti, hogy a tanulóink hazudnak: Úgy tűnik, hogy némelyeknek valóban rossz *xinxing*jük van. Ha tudunk segíteni ezeknek az embereknek, mondjuk ezt meg nekik. De úgy gondolom, a valódi megemelkedés végezetül tőlük saját maguktól függ. Ha ő saját maga nem tanulja a *Fát*, egy problémát sem lehet megoldani. Viszont másképpen mondva, a megemelkedés az ő saját dolga; ha nem tud lépést tartani, és nem akar megemelkedni, végső soron ő az, aki nem tudja magát felfelé művelni.

Kérdés: *Szeretném – kérem – megkérdezni, milyen az összefüggés az isteni oldal, az emberi oldal és a fő-összellelem, a mellék-összellelem között?*

Mester: A hétköznapi embereknek nincs isteni oldaluk. Csak mi, igazi művelők rendelkezünk vele, és még a mi *Dáfánk* művelési formájánál kell lenni. Mert mi az életed legőseredetibb dolgától kezdünk el megváltoztatni téged, mi egy fordított módon műveljük magunkat. Ezzel a módszerrel viszonylag gyorsan megy. A hétköznapi emberek társadalmában is művelheti magát az ember, és – olyannyira, mint lehetséges – megfelelhet a hétköznapi emberek állapotának, valamint közvetlenül ebben a bonyolult környezetben emelheti meg a *xinxing*jét. Ez a leggyorsabb. Tehát a mikroszkopikus

részünk már megkapta a *Fát* a *Dáfában*, és így azok a testek, amelyek azoknak a részecskéknek a részéből állnak, amelyek már elérték a mércéket, tehát amelyek a mikroszkopikus részecskék anyagaiból állnak, már az isteni oldalhoz tartoznak, egy buddha oldalához, illetve egy *dao* oldalához. Ami az emberi oldalt illeti, az a te éned, amelyet most látsz. Ha a felszínen levő testednek ez az oldala a beteljesülésnél, a művelésed utolsó szakaszánál végül szintén megváltozott, akkor az emberi oldalad nem létezik többé. Tehát ha az emberi oldalad nem létezik többé, és teljesen hasonult az isteni oldalhoz, te eljutottál a beteljesüléshez. A tested átváltozási formája a teljes megvilágosodás állapotába juttat téged, alapvetően megváltozol. Ezt egyáltalán nem képzelheted el magadnak, ezt egyáltalán nem képzelheted el magadnak a gondolataiddal. Milyen nagyszerű, rendkívül csodálatos és pompás látvány ez! Ami a fő-összellelem és mellék-összellelem közötti összefüggést illeti, erről már beszéltem, amikor az emberi test szerkezetét magyaráztam el. Itt nem akarok időt felhasználni erre. Olvasd többet a könyvet.

Kérdés: *Már gonosz karmát hozott létre az ember, mihelyt egy gonosz gondolat keletkezik, és jó karmát gyűjtött, mihelyt egy jószágos gondolat keletkezik?*

Mester: Nem. Pontosan most beszéltem még erről. A karma csak a mi hétköznapi emberi társadalmunkban testesül meg, tehát az embervilágban. Minden anyagnak van mind pozitív, mind negatív oldala. Léteznek buddhák és démonok, emberek és kísértetek, jó és rossz emberek, hívők és hitetlenek, támogatók és ellenzők; az emberek között léteznek még férfiak és nők is. Minden ellentétekben létezik, és olyan viszonyal rendelkezik, mint a *yin* és *yang* között levő, nevezetesen, a kölcsönös támogatás és kölcsönös gátlás viszonya⁸. Ha tehát egy ember valami rosszat tesz, biztosan gonosz karmát hoz létre. Az a gondolat is, amelyet kibocsát, egyfajta gonosz gondolat. A buddhizmusban azt mondják: Létezik jó és gonosz karma. Én észrevettem, hogy a jó karma, amire az emberek gondolnak, szintén rendelkezik egy pozitív és egy negatív oldallal. Ezért úgy találok, szigorúan véve, ez a kijelentés még nem olyan találó.

Mi nem a mai buddhizmusról beszélünk. Mivel ez a *Fá*-vég idejében levő buddhizmus, nem beszélünk róla. Mi a történelemnek abból az időszakából való buddhizmusról beszélünk, amikor jobb volt. Az a művelés közössége volt. Mindannyian jószágos szívvel óvták a művelésnek ezt a közösségét. Ha valaki szabotálta vagy megtámadta volna őket, ők is néhány megfelelő intézkedést foganatosítottak volna, hogy megvédjék magukat. Létezett tehát egy negatív oldal is, nevezetesen a gonosz oldal. Ha te szét akarod rombolni a templomomat, én talán életre-halálra fogok harcolni veled; ha te megsebzéd a szerzeteseimet vagy tanítványaimat, akkor gonosz intézkedéseket foganatosítok majd. Ez azt jelenti, hogy még egy jó dolognak is kezdettől fogva a végéig van egy negatív oldala, nevezetesen a gonosz oldala. Ezért a jó és a gonosz karmának az ötlete, amit ők mondtak, szigorúan véve nem teljes. Ha általánosságban beszél az ember, éppen még ki lehet fejteni így.

Azért hogy világosan elmagyarázzuk a pozitív és negatív anyagok pontos megtestesülését és a valódi visszatükröződésüket, mi *de*-ként nevezzük meg a legjobb részt, nevezetesen azt a részt, amelyik, ahogyan mi látjuk, a legjelentősebb az emberek számára, a legelőnyösebb a művelők számára, és amelyet közvetlenül művelési energiává lehet átváltoztatni. Ténylegesen ez valóban a *de*, nevezetesen az a *de*, amelyről mi szokványosan beszélünk. Ami a karmát illeti, tehát a gonosz karmát és a gonoszt az úgynevezett „jó” karmában, nevezetesen a gonosz oldal dolgait, a negatív oldal dolgait – ezt mind összefoglalóan karmának nevezzük. Ez a megnevezés valamivel helyesebb. Ami azt illeti, hogy milyen gondolata van egy embernek a gondolkodásnál: Ha egy hétköznapi embernek egy rossz gondolata van a gondolkodásnál – tenni akar valamit, de nem tette meg, vagy nem jöttek létre rossz következmények, akkor nem lehet karmát létrehozni –, ha egy tett nem sikerült, nem hoz létre karmát; ha egy tett sikerült, karmát hoz létre. És ez a karma a testen és a test körüli mezőben testesül meg. De ha rossz gondolata van az embernek, akkor gondolati karma jön létre a gondolataiban. Ez az oka annak, amiért mi, művelők embereket szidhatunk gondolatban, lehet valamink ellene, nem tudunk hinni benne, vagy meginoghatunk a művelésnél, és így tovább, és ez zavarni fog téged.

A lótuszülésnél képzelgéseknek adod át magad, egy kusza zürzavarnak, és ez meg fogja zavarni a gondolataidat, pontosan ez a hatása az ilyen dolgoknak. Itt nagyon világosan elmagyarázom neked ezt az alapelvet. Én látom, hogy a korábbi szerzetesek, nevezetesen a régi korokban élt szerzetesek, főként a templomban maradtak, és nem vettek fel kapcsolatot a bonyolult társadalommal. Így a gondolataik viszonylag egyszerűek voltak. Ehhez jön még, hogy ők gyakran tartózkodtak meditációban, és nem léptek ki a meditációból, így a gondolataik nagyon egyszerűek voltak. El tudták

érni, hogy egyáltalán ne merüljenek fel olyan gondolatok, amelyek a saját érdekeiket védjék; és így ez lecsökkentette a gondolati karma létrejöttét és annak a zavarásait. Ezért korábban ők gyakran maradtak meditációban ülve, és a világtól elzárt helyre vonultak vissza, a tulajdonképpeni céljuk a nyugalomban való művelés volt. Mert a művelés egyvalakitől saját magától függ, és a művelési energia a mestertől függ. Annak az iskolának vagy annak a mennyországnak a mestere törődött velük, a nyugodt művelésük közben eltávolította a gondolati karmájukat. Ezt én is megteszem nálatok. Ti saját magatok nem tudjátok megcsinálni ezt.

Kérdés: *A gondolati karmát már elnyomtam. De néha ez nagyon sokáig tart. Hogyan lehet jobban eltávolítani?*

Mester: Hogyan lehet jobban eltávolítani? Ez azt jelenti, hogy te rövidebb utat akarsz járni, és egyszerű módszer után kutatsz. Egy állapot sem elszigetelt, a karmát saját magad hoztad létre, akkor szenvedést kell elviselned, amikor művelésen keresztül eltávolítod. Egyidejűleg megemelkedsz a szenvedés közben, és azonkívül levizsgáztatnak, hogy állhatatos tudsz-e maradni. Ha egyszerre elvonnék, nem is lenne többé semmi művelnivalód. Ha nem igazán tartósan változol meg, az egyáltalán nem megy. Ha nem érted el a mércéket, és a mennyországba mennél, észrevennéd, hogy a méltóságteljes és nagyszerű megvilágosultak ott ülnek, és bizonytalannak és csüggetegnek éreznéd magad. „Ajaj, én nem műveltem magam eléggé, és nem maradhatok itt.” Már magadtól tudnád, hogy nem maradhatsz itt. Ezért kell minden lépést alaposan megtennünk a művelésnél. Ha nem érted el a mércéket, az egyáltalán nem megy, és nem juthatsz át a vizsgán.

Tehát mi a teendő, ha nem tudod eltávolítani a gondolati karmát? Én mondom neked, hogy egy ember gondolatai és nézetei nem egy életben keletkeztek, hanem életről életre halmozta fel őket. A tested nagyon mély részeiben is léteznek, tehát nem csak a felszínen. Mi a teendő? A szakadatlan művelésed közben már legyengíted és eltávolítod őket, ezt már megtetted. Tehát mielőtt eljutsz a beteljesüléshez, a gondolataid még mindig termelhetnek karmát, még mindig létezhetnek ezek a dolgok. Akkor erőfeszítéseket kellene tenned, hogy elnyomd és legyőzd őket. Pontosan ez éppen a művelés! Ha lazítasz, akkor az nem művelés többé. De a gondolati karma zavarásai különösen komolyan veendőek. Ha a gondolati karma nagy, az ráadásul olyan erősen fogja zavarni az embert, hogy nem tud gyakorolni. Olvassátok többet a könyvet, a könyvben létezik *Fá*, és a *Fában* létezik minden, amivel segíteni tudlak benneteket, és már el lehet távolítani a karmát.

Kérdés: *Ha az ember egy démoni nehézségnél nem tudja jól megőrizni a xinxingjét, akkor a következő démoni nehézség felül fogja múlni az előzőt?*

Mester: A „*Zhuán Fálun*”-ban már elmagyaráztam ezt a kérdést. Ez azt jelenti, hogy a művelés közben te nem tudod művelőnek tekinteni magad, és nem tudsz átjutni azokon a vizsgákon, amelyeket a Mester az emelkedésedre rendezett el, úgyhogy téged sokáig fel fognak tartani ott. De a művelés nem vár az emberre; ha te nem győzted le ezt a nehézséget, már jön a következő. Mindenképpen hagylak téged megemelkedni. Ezt a nehézséget tehát nem győzted le, és ott már jön a következő, hogyan győzheted le a két összevont nehézséget? Még kevésbé ismered fel, és még nehezebb számodra legyőzni azokat. Aztán már megint jön egy nehézség, ezáltal egy halálos vizsga jön létre, amelyen egyáltalán nem tudsz átjutni. Ha nem változol meg alapvetően, valóban csak nagyon nehezen juthatsz át. A nehézségek még fel is halmozódhatnak; hogyan juthatsz át, ha sok ilyen dolog halmozódik fel nálad? Ezért mondjuk mi neked, hogy művelőnek kellene tekintened magad.

Némely valaki kezdetben betegséggyógyítás miatt jött a *Dáfán*hoz. Nekünk semmi kifogásunk ez ellen, végtére is szabad léteznie egy folyamatnak, hogy megismerje a *Dáfát*. Később megtudta: „Ó! A *Dáfá* nem gyógyít meg egy betegséget sem, de művelőként nem művelhetem magam egy beteg testtel, és nem is fog művelési energia keletkezni.” Mi a teendő? Megérti: „Ó! Akkor nem gondolok többé rá, és a Tanárt sem keresem fel, hogy meggyógyíttassam magam, nem is gondolok többé a gyógyulásra. De tudom, hogy mihelyt művelem magam, a Tanár biztosan meg fogja gyógyítani a betegséget.” A szívében még mindig így gondolkodik egy picit. Megváltozott tehát alapjától fogva? Nem. A felszínen levő pompás dolog egy csalóka kép. Ha egy ember nem tud megváltozni a lényétől fogva, akkor nem éri el a mércét. A megvilágosultak, a magas lények ezt nagyon világosan láthatják, semmit sem lehet elrejtteni előlük. Nem érte el a mércét, nem változott meg alapjától fogva, és végül még mindig egy ilyen ragaszkodása van, csak ez még rejtettebb. De az, aki a műveléséért illetékes, egészen világosan látja ezt. Kit csapott be akkor? Hát csak saját magát.

Ezért kell levetni azt a ragaszkodást és valóban elérni egy művelő mércéjét. Ha nem tudja levetni, ez a probléma el fog húzódni, és még mindig ebben a nehézségben lesz. Ez egy komoly probléma. Mindig is léteztek ilyen tanulók.

Kérdés: *Egy művelő nem ragaszkodik a vagyonhoz, megőrzi a de-t, ahelyett hogy de-t gyűjtene. A Tanár „Gazdag, ámde erényes”⁹ című jingwene a legalacsonyabb követelményeket és kritériumokat képviseli azon tanítványok számára, akik nem haladnak folyamatosan előre?*

Mester: Egy művelő nem ragaszkodik hozzá. A semmihez sem való ragaszkodás nem jelenti azt, hogy te semmit sem birtokolsz. Az, hogy te eltávolítottad a vagyonra, gazdagságra vágyó szívet és a pénzhez való ragaszkodást, nem jelenti azt, hogy nincs vagyonod. Mi nem gyűjtünk de-t, hanem megőrizzük a de-t, mert művelőként csak még nagyon korlátozott időnk van ebben az egy életben; te mindenhova odamész, hogy jótetteket hajts végre, de hogyan emelhetnék meg ilyen szándékos tettek a *xinxingedet*, és hagyhatnának téged valóban művelődni? Nem tudják. Ezért kellene csak művelned magad – olyan gyorsan, mint lehetséges –, és alapjától fogva megváltoztatnod magad, csupán akkor juthatsz el a beteljesüléshez. Azonkívül a hétköznapi emberek társadalmában sok dolognak megvan a sorsszerű összefüggése. Mindkettő, a hála és harag felhalmozódik és tárolódik a történelemben. Ha törödsz velük, nagyon valószínűen úgy van, hogy az, amit láatsz, a felszín; azonban nem láthatod a sorsszerű összefüggésüket, és így téves módon törődhetnél velük. Az tehát nem tesz semmit, ha a hétköznapi emberek téves módon törődnek velük, mert a hétköznapi embereknek csak a hétköznapi emberek társadalma alapelveinek szükséges megfelelniük. Te művelő vagy, és veled szemben magasabb mércéket állítanak fel. Az nem csekélység, ha téves módon törödsz velük; neked viselned kell értük a felelősséget, és így a művelési energiád le fog esni, és a szinted is. Hogyan juthatsz el tehát a beteljesüléshez, ha ezt mindig így csinálod? Ezért mondjuk mi: Neked nem kellene állandóan a de-gyűjtés dolgaira gondolnod. Csak művelned szükséges magadat, minden anyagot, amelyre szükséged van a művelésnél, már át lehet változtatni, miközben szenvedést viselsz el, műveled magad és áldozol valamit. A hiányzó anyagokat mind ki fogják egészíteni, nem szükséges többé ilyesmit csinálnod, mi csak az emberszívre tekintünk.

Az igaz művelésnél csak az emberszívre tekintünk. Amíg a szíved a Buddhánál van, amíg a szíved elérte a művelés mércéit, mindent meg lehet csinálni számodra. Egy karmával teli testtel rendelkező ember – ahogyan látom, nála még a csontok is teljesen feketék. Hétköznapi emberként hogyan változtathatod át a lényedtől fogva saját magadat, avégett hogy elérhesd a Buddha szintjét? Ki tudja, mennyi de-t gyűjtesz, ki tudja, mennyi jót teszel – megváltoztathatod te azokat a dolgokat, amiket életről életre tettél? Te egyáltalán nem változtathatod meg ezt. A de gyűjtése persze nem művelés, ezt nem csinálod meg, ezért csak az időt kellene teljesen kihasználnod, hogy gyorsan műveld magad. Csak a szívedre tekintünk; ameddig műveled magad, mindent átváltoztathatunk jó dolgokká számodra. A rosszat jóvá változtatjuk át. Neked kell viselned a felelősséget mindazért a karmáért, amellyel adós maradtál, de mindezt el tudjuk intézni számodra. Például te életről életre sok élőlényt öltél vagy sebezted meg, és vissza kellene fizetned azokat, életről életre fizetnéd vissza azokat. Még ha mindig újrászületnél és visszafizetnéd az életeket, akkor sem tudnád kiegyenlíteni a végéig azokat; hogyan lehetne akkor még a művelésről beszélni?! De ha azokat az élőlényeket, amelyeket megöltél vagy megsebezted, a te mennyországodba váltjuk meg a népedként, miután eljutottál a beteljesüléshez, és amikor beteljesítettük a világodat – az akkor nem egy jó dolog? Ezzel a karma-tartozásodat is visszafizetted. De ki csinálja meg ezt számodra? Csak az teheti meg ezt számodra, aki megvált téged. Annak, aki megvált téged, még ezzel a képességgel is kell rendelkeznie. Azt a karmát, amivel adós maradtál, vissza kell fizetned; és így fizetted vissza. De ha nem tudod buddhává művelni magad, mindez továbbra is a te karmád marad, amit sohasem egyenlíthetsz ki. Ilyen pontosan az összefüggés. Ez azt jelenti, hogy sok olyan dolog létezik, amivel nem kell törődnöd; neked csak művelned szükséges magad, a Mester fog megtenni mindent számodra.

Kérdés: *Némely tanulók hallották azokat a dolgokat, amik szabotálják a Fát, és hittek is bennük, most viszont bánják. Az ilyen emberek eljuthatnak még a beteljesüléshez?*

Mester: A művelés útján nem mindenki tud feltétlenül nagyon jól átjutni mindegyik vizsgán, mindenki követhet el hibákat. Ha te minden vizsgán jól átjuthatnál, azt mondanám, hogy nem szükséges tovább művelned magad, és már eljuthatsz a beteljesüléshez. Némely vizsgákon jól átjutottál, némelyeken nem, de te meg tudod banni, és következő alkalommal megpróbálsz jobban csinálni. Így néha jól és néha rosszul jutsz át, ez megacéloz téged, és ez pontosan művelés. (taps) De

azt mondom nektek, hogy nem kellene örülnötök ennek. Azt gondolnád: „Ó! Néha jól átjutok, és néha nem, mindazonáltal ez már művelés, ha lassan csinálom.” Ez nem megy! Neked állhatatosan kell előrejutnod. Ha te piszmogsz, és nem jutsz állhatatosan előre, én ezt a szívet is láthatom. Ez azt jelenti, hogy nem viselsz felelősséget saját magadért. Ezért igaz művelőnek kell tekintened magad, és komolyan kell kezelned ezt a kérdést, csupán akkor emelheted meg a szintedet olyan gyorsan, mint lehetséges.

Kérdés: Szeretném – kérem – megkérdezni, hogy a magukat hivatásosan művelő tanítványok művelését befolyásolja-e, ha részt vesznek a reggeli és az esti szertartásokon?

Mester: Gondoskodni fogok arról, hogy lehetőleg ne befolyásoljon. Nálunk sok templombeli szerzetes vagy taoista létezik, vagy más vallásokból való ember, aki *Dáfát* tanul. Elmagyarázok egy alapelvet – mi nem irányulunk valamilyen vallás ellen, a hétköznapi emberek társadalmának valamilyen formalitása ellen, mi ezt csak a hétköznapi emberek közötti munkának tekintjük. Mivel a buddhák már nem törődnek többé velük, és nem váltják meg őket többé, ez akkor nem a hétköznapi emberek társadalmának egy formalitása? Én ezt pontosan munkának is tekintem. Ezért nem irányulunk ellene. Hiszen én nem mondtam, hogy nekünk feltétlenül a templomba kellene mennünk, hogy megváltoztassuk a szerzeteseket. Mi csak az emberszívre ügyelünk. Teljesen mindegy, hogy melyik látókörről vagy melyik szintről vagy melyik társadalmi rétegből is származol, mi csak az emberszívre ügyelünk. Némelyek azt gondolják, ha mi azzal a magas hivatalnokkal tanulatnánk, ő sok embert bírhatna rá, hogy tanulja. Azt mondom, hogy nem erre gondoltam. Azok az emberek, akik a parancsára jöttek, nem igazán szívből jöttek, hogy megkapják a *Fát*. Azokat nem akarom. Ezért csak az emberszívre ügyelek, teljesen mindegy, hogy melyik társadalmi rétegből is származol. Teljesen mindegy, hogy te valamilyen vallásból vagy-e, én pontosan az emberszívre ügyelek. Ők mindannyian lények; aki művelni tudja magát, akkor azért az emberért én viselem a felelősséget. Ha nem, akkor hagyom.

A vallásokban korábban ugyanígy volt. A buddhák nem ismerik el a vallásokat, a vallás egy olyan név, amelyet a hétköznapi emberek találtak ki. Amikor Sákjamuni a korábbi időben megalapította a művelési formáját, amelyikben a szerzetesek gyülekezeteket¹⁰ képeztek, ő sem mondta, hogy az vallás lenne. Tehát a buddhák szintén csak az emberszívre tekintenek, és nem arra a formára, amelyet az emberek megőriznek. A megőrzés önmagában szintén ragaszkodás, ezek mind olyan dolgok, amiket a hétköznapi emberek nem tudnak levetni, és ez nem a buddhává való igazi művelés. Tehát a buddhává való művelésnél – ameddig egyvalaki műveli magát, viselni fogom érte a felelősséget, teljesen mindegy, bármilyen ember is. Én mindezt az összes lény legtisztább szívének tekintem, annak a szívnek, amelyik valóban művelni akarja magát, és a jó felé akar fordulni. Ha ezt látom, viselni fogom érte a felelősséget. Ami azt illeti, hogy az ember részt vesz a reggeli és az esti szertartásokon, olvassa vagy szavalja a korábbi szútrákat, vagy olvassa a Bibliát, úgy gondolom, hogy laikus hívőként vagy normál emberként hagyd azt, műveld koncentráltan a *Dáfát*, ez komoly. De hontalanként vagy lelkészként egyelőre ezt lehet tovább csinálni. Én ezt csak a munkádnak tekintem, tulajdonképpen már semmilyen istenségek sem törődnek többé ezzel. Ha egy bizonyos szinten vagy, már saját magadtól tudni fogod, hogyan kellene cselekedned. Én a legkedvezőbb ajtót nyitom ki, és csak az emberszívre tekintek (taps).

Kérdés: Ha a tanítványok eljutottak a beteljesüléshez, és odafent vannak, hallgathatják még akkor a *Fá* magyarázatát a *Mestertől*?

Mester: Te még mindig emberi gondolatokkal képzeld el magadnak az istenségek állapotát. Én mondom neked, akkor neked meglesznek a saját tanítványaid, akik a te *Fá*-magyarázatodat hallgatják. A művelésed története egy nagyszerű és méltóságteljes *Fává* válik, amelyik felépíti a hatalmas erényedet a jövőd számára. A felszínen ugyan egészen normálisan műveled magad a hétköznapi emberek társadalmában, de azokat a dolgokat, amikről te semmit sem tudsz, mind feljegyzik. Teljesen mindegy, hogy érezheted-e azokat vagy sem, mindet feljegyzik. Mindez tehát a hatalmas erényeddé válik, amelyet saját magad építettél fel. Tulajdonképpen a buddhák is magyarázzák a *Fát* a buddha-világukban. Azok mellett az alapelvek mellett, amelyeket azon szint élőlényeknek be kellene tartaniuk, főleg a különböző mennyországo kból való buddhák művelési történeteit meséli. Nagyon szívbe markoló. A mennyországban levő élőlényeknek is csorogni fognak a könnyeik, amikor hallgatják azokat. Ezért kell mindenkinek közülünk elérnie a mércéket a művelésnél.

Kérdés: *Egy hétköznapi ember a családjából vett egy könyvet, amelyik támadja a Dáfát. A legszívesebben el akarom égetni azt, de sok kép van benne a Mesterről.*

Mester: Ha elpusztítod, akkor hát elpusztítod. Ez a mi könyvünk szintén egy fehér papírból és fekete írásjegyekből álló könyv. Ha a *fashenem* nincs rajta, akkor persze csak tintával nyomtatott, és nincs tartalom mögötte. Ha elégeted, akkor hát elégeted, így gondoltam ezt el. Természetesen az azon az oldalon levő dolgokat nem lehet elégetni. Hogyan érhetné el a hétköznapi emberek tüze azt az oldalt? Ezért ez nem probléma.

Kérdés: *A Tanár olyan sok Fá-alapelveket magyarázott el, hogy az embernek az az érzése, nem tudja, hol kellene elkezdenie a művelést.*

Mester: Talán ez egy új tanuló, egy picikét bizonytalan és tanácstalan. Tulajdonképpen nagyon egyszerű, nem léteznek semmiféle előírások és parancsolatok. Ameddig olvasod a könyvet, te már tudod, hogyan kellene cselekedned, és fokozatosan egyre világosabb lesz számodra. Amikor az érzéki felismeréseid fokozatosan a *Dáfáról* való racionális felismeréseidig emelkednek, jobban fogod tudni, hogyan kellene cselekedned. Nincs úgy, hogy neked feltétlenül egy konkrét dologgal kell kezdened a művelésnél: Vajon először az elnézést kellene művelnem vagy a könyörületességet? Ez nincs így. De nem tudsz majd feltétlenül jól cselekedni minden alkalommal. Ámde a művelésnél nem lehet egy csapásra elintézni mindent és egy nap alatt buddhává válni. Ez nem is lehetséges. Ameddig olvasod a könyvet, már tudni fogod, hogyan kellene cselekedned.

Kérdés: *Mindig szomorú vagyok és aggódom, mert nem tudom addig az állapotig művelni magam, amelyiknél a beszédmóddal, a jószívűséggel és ugyanakkor az alapelvekkel könnyekig meg lehet hatni másokat. Hogyan kellene tovább jutnom?*

Mester: Neked nem kellene kényszeredetten viselkedned. Nem kellene kényszerítened magad, hogy feltétlenül el akarj érné valamilyen állapotot. Valójában minden természetes módon folyik le. Én arra szólítalak fel, hogy amikor felmutatod a gyengeségeit valaki másnak, lehetőleg úgy cselekedj; én csak ezt az alapelveket magyaráztam el, a hatás jó, ha úgy csinálod. Ha te valóban mindent le tudsz vetni, nincsenek gondolataid eközben, és valóban elérsz egy olyan tiszta könyörületességet – ez csak nagyon nehezen érhető el. Mert a gondolataidat még állandóan tisztítják; azok a gondolatok, amelyeket még nem tisztítottak meg teljesen, még mindig ki fognak jutni a szavaiddal együtt, az információk minden fajtája ki fog jutni velük, egy picike sem fog hiányozni. Így különböző embereknek különböző gondolataik vannak a szavaidról, ez garantáltan így van. De a szakadatlan művelésünk közben mi is ilyen követelményeket állítunk fel saját magunkkal szemben, és azt mondom, így talán egyre jobban csinálhatjuk a dolgokat. Ha a szíved jóságosabb lesz, a hétköznapi emberekkel összehasonlítva felülmúltad őket. Ha felülmúltad a hétköznapi embereket, még ha nem is olyan tiszták a szavaid, lehet hatásuk, és megérinthetik az embereket.

Kérdés: *Egy ájtatos keresztény nő megtudta, hogy Krisztus mennyországában csak fehér emberek léteznek. Melyik szinten vagy melyik mennyországban fogja tehát megtalálni az összelleme a nyugóhelyét, ha meghalt?*

Mester: Hiába műveli magát a vallásában. Olyan marad, mint egy hétköznapi ember. A jószívűsége csak jó fizetségeket hozhat magával, mind utána, mind előtte a hétköznapi emberek szintjén reinkarnálódik. Így van ez.

Kérdés: *A „xu¹¹” helye a „Xuan Fa zhi xu”-ból (a negyedik gyakorlat mantrájából) a „Zhen, Shan, Ren”-ben található?*

Mester: Minden a kozmikus *Fá*-alapelvekben található. Korábban a taoista rendszerben viszonylag sokat beszéltek a „xu-ról”. Először is ez valójában egy bizonyos látóköri állapotának a megtestesülése. A menny és a föld teremtésénél „*taixu*-nek” hívják. Különböző istenségek szemében viszont a menny és a föld teremtése nem ugyanazon szint megjelenése, különböző világok, illetve az égitestekben levő különböző világegyetemek megújítási folyamatait mind a menny és a föld teremtésének hívják. Az, amiről a taoista rendszerben van szó, a legmagasabb látóköri állapotban található. Másodszer, a művelés állapotában ez a „xu” azt jelenti, hogy neked le kellene mondanod az emberi oldalról. Az emberek az embert tartják a legvalóságosabbnak. Az, hogy a fő-összellelem mindenről lemond, azt jelenti, hogy te kiüríted az emberi részt. A mellék-összellelem művelésénél azt jelenti, hogy

a tudatos szellem meghal, és az összszellem megszületik. Korábban a mellék-összszellemet összszellemnek nevezték.

Kérdés: *Azt a részt, amelyet már készre műveltünk, leválasztják. Milyen körülmények között veszítjük el tehát ezt a részt?*

Mester: Azt a részt, amelyet már készre műveltetek, azonnal leválasztják, mihelyt elérte a mércéket. A leválasztás nagyon gyorsan történik. Azoknál a mikroszkopikus részekenél, amelyekből az életed áll, ez gyorsabban megy, mint egy rakéta, ugrásszerűen és fergetegesén. Ha viszont eléri az embert, nevezetesen azt a részt, ahol a test a három világgör anyagaiból áll, normális módon hirtelen lefékez és lassúbb lesz, nagyon nehéz mindegyik lépés előre, pontosan azért, mert az embereknek túl nehéz, hogy ragaszkodásról mondjanak le. Normális módon tehát egy érzésünk is van a leválasztásnál. Milyen? Némelyik például nagyon jól tudta a *Fát* kívülről, és hogyhogy hirtelen elfelejtette? Némely mások úgy találták, hogy ők jól művelték magukat, és jó állapotot értek el, és tisztán is láthattak, de hirtelen már nem volt olyan jó. Némelyik azon tűnődik: „Talán leestem?” Nem. Az úgy van, hogy azt a részt, amelyik elérte a mércéket, abban a pillanatban leválasztják. Tehát az, ami fennmaradt, az a rész, amit még nem művelt készre, és így egyvalakinek az az érzése, mintha ő megint nem lenne jó. A *Dáfa* művelésénél pontosan ezen a módon műveli magát az ember.

Kérdés: *Miért olyan nehéz megkapni a Fát azon magyarázatainak a hangszalagjait vagy videoszalagjait, amelyeket a Tanár külföldön tartott?*

Mester: Miért olyan ragaszkodó? Nagyon ragaszkodó. Minden benne van a „*Zhuán Fálun*”-ban; amit elmagyaráztam, tulajdonképpen minden benne van a „*Zhuán Fálun*”-ban, csak különböző területek tanulóinak az állapotára irányulva még egyszer elmagyaráztam. Ne ragaszkodjatok ilyesmire, engedjétek el ezt a szívet, és műveljétek magatokat szilárdan. A fő mű a „*Zhuán Fálun*”. A többi írást segédeszközként vehetitek. Ami az „Essenciális dolgok további előrelépésekhez I”¹² című gyűjteményt illeti: Az asszisztenseinknek és az asszisztensközpontokért illetékes személyeknek azt mindenkor fejben kellene tartaniuk és gyakran olvasniuk.

Kérdés: *A művelési energiát, amelyet művelünk, a test mindegyik sejtjébe elraktározzák, a rendkívül mikroszkopikusban levő anyagok őseredeti részecskéinek az alkotórészeiig. Tehát a művelési energia anyagai még kisebbek, mint az anyagok őseredeti részecskéi?*

Mester: Az, hogy milyen mikroszkopikus a művelési energiátok, az a művelési szintetekkel függ össze. Amelyik szintig művelted magad, ott van a gyümölcshelyzeted. Amit a gyümölcshelyzetekben kaptál meg, megkaptad. De az, aki magasabbra művelte magát, mint te, bizonyosan magasabb művelési energiával és magasabb gyümölcshelyzettel is rendelkezik. A művelési energiája mikroszkopikusabb és erősebb a tiednél, az is biztos. Minden a gyümölcshelyzetedből ered, ez mind a te hatalmas erényed, minden az élethossznyi művelésed bizonyítéka.

Kérdés: *Mi volt először, a világegyetem vagy a Fofá?*

Mester: Azt a *Fát*, amelyet a buddhák az ortodox megvilágosodáson keresztül ismertek fel a kozmikus *Dáfából*, *Fofának* hívják. Ha nem létezne világegyetem, honnan jönnek akkor a buddhák és a *Fofá*? A világegyetem végérvényes összetételét ti sohasem fogjátok megtudni. Teljesen mindegy, bármilyen magasra is művelitek magatokat, ezt sohasem tudhatjátok meg; ezért legyen vége annak az gondolkodásmódoknak, hogy tudásra törekedjétek.

Kérdés: *Mielőtt egy ember eljut a beteljesüléshez, a művelési energiájából és a xinxingje mércéjéből letörnek nyolc tizedet, hogy megtöltsék a saját kis világegyetemet. Hogyan ítélik meg akkor a xinxingjét? Ez csak még két tizede annak, amellyel azelőtt rendelkezett?*

Mester: Mindaz, amit egyvalaki beteljesített, az a *xinxingjének* a bizonyossága. A művelési energia pillére a beteljesülés előtt nem számít valódi gyümölcshelyzetnek, hanem mindenekelőtt a *xinxing* mércéjét képviseli. A *xinxingje* mércéjének a beteljesülés utáni magassága a gyümölcshelyzete mércéje; ha elérte a bódhizattva magasságát, akkor bódhizattva az ember; ha arhát, akkor arhát – ha buddha, akkor buddha. Ilyen a mérce. Mindazzal ítélik meg egyvalaki hatalmas erényét, amit saját maga teljesített be. A gyümölcshelyzet a bizonyosság mindene számára. Szinte mindegyik művelési módszernél ezen a módon műveli magát az ember. Ameddig egyvalaki ebben a világegyetemben levő élőlény, nem szükséges többé aggódnia ezért. Mindegy, hogy kicsoda, az nem

megy, ha nem ezen a módon műveli magát: Milyen lenne az, ha a mennybe emelkedik az ember, de egyáltalán semmit sem birtokol?

Kérdés: *Némelyek azt mondták, hogy Ön azt mondta volna, túl lassú lenne, ha másfél napon belül egyszer olvassa át az ember a „Zhuán Fálun”-t.*

Mester: Ilyesmit nem mondtam! Ezt túl gyorsnak találom. (taps) Azt mondtam nektek, hogy teljesen ki kellene használnotok az időt arra, hogy olvassátok a könyvet, hogy a könyvet olvassátok. Aztán valaki egyszerre a másik végletbe megy. Ő olvas és olvas és olvas és olvas, ő minden erejével olvas. Még csak azt sem tudja többé, mit jelent mindegyik szó. Tehát minek olvasol te akkor? Te nem a Fát tanulod? A Fát tanulása, a Fát tanulása, hol marad akkor a „tanulás”? Hogyan művelheted magad, ha még csak azt sem tudod, mit olvastál! Neked hát tudnod kell, mit olvasol pillanatnyilag! Mely szavakat olvasod, és milyen felszínes jelentéssel rendelkeznek, azt hát tudnod kell! Hogyan hívhatnak ilyesmit a Fát tanulásának? Minek szükséges akkor még olvasni? Csak egyszer lenne szükséges az embernek átlapoznia a könyvet, és már elintézte. Ez nem ez az alapelv?

Kérdés: *Az első négy gyakorlat végzésénél a kezeknek minden gyakorlat után a jiejin pozícióban kellene maradniuk, vagy először szét kellene választani és aztán a következő gyakorlatnál újra a jiejin pozícióba hozni őket?*

Mester: Két gyakorlat között csak egyszer végez az ember jiejint, a kezeket nem kell szétválasztani, és azt követően el lehet kezdeni a következő gyakorlatot.

Kérdés: *„A Fát magyarázata”¹³ című jingwent nem könnyű megérteni.*

Mester: Akkor ez igaz. Mert én fokozatosan értetem meg veletek, azonkívül nem azon oldalak számára írtam, amelyiket még nem műveltétek jól. De teljesen mindegy, milyen mélyen értetted meg, nem értetted meg hibásan. Csak a felismerések mélysége különböző. Annyit ért meg az ember, amennyit tud. Ha a mélyéig és világosan megmondhattam volna neked, akkor nem úgy írtam volna meg. Tehát te nyugodtan tanulhatod lassan és ismerheted fel lassan. Nemcsak ti találjátok nehezen érhetőnek, hanem az egész világon mindannyian úgy találják, hogy nehezen érhető.

Kérdés: *Milyen különbség létezik azon Fát-alapelvek között, amelyeket a megvilágosodás előtt és után értett meg az ember?*

Mester: A Zhen, Shan, Ren számára nem létezik különbség. De összefoglalva¹⁴ – a megvilágosodás után te hirtelen meg fogod érteni a Fát-alapelvek sok részletét és a szinted alapelveit, bezárólag az összes szint alapelveivel, amelyek a te szinted alatt fekszik. Azt a Fát, amelyet én az olvasáshoz adtam nektek, összefoglalásként írtam meg. A valódi Fát-alapelveket csak a beteljesülések után láthatjátok.

Kérdés: *Tudja minden istenség, akit megvédtek, hogy maradhasson¹⁵, hogy a világegyetemben létezik Fát? Miért nem tudták ők ezt korábban?*

Mester: A kozmikus Fát igaz megtestesülését nem szabad megtudniuk a világegyetem lényeiének. A korábbi világegyetemben létezett Fát, és korábban a világegyetem összes szintjének az élőlényei nem tudták ezt. Azt a Fát, amelyet elmagyaráztam nektek, emberi nyelvvel fejeztem ki; ez mégis más, mint a Fát valódi megtestesülésének az oldalán levő konkrét megjelenés. Miután később eljuttok a beteljesüléshez, szintén nem láthatjátok a Fát létezési formáját. Ebben a világegyetemben sok rejtély létezik, amelyet nem szabad megtudniuk a világegyetem élőlényeiének. De a grandiózus világegyetemben levő összes jelenség már tökéletesen elegendő ahhoz, hogy élvezd az életet. Ha kinyitod a szemeidet és látod a hétköznapi emberek társadalmának a jelenségeit, te már csodálatot fogsz kinyilvánítani, de igazából csupán akkor, amikor egy olyan magas szinten látod az összes élőlénynek, az összes dolognak és a világegyetem szerkezetének a grandiózus jeleneteit. Ez egyszerűen leírhatatlan. De némely dolgokat, a világegyetem lényegét nem szabad megtudniuk a lényeknek, nektek nincs olyan magas és hatalmas erényetek, és ezt a művelési szintetek korlátozza és határozza meg.

Kérdés: *Nem kellene sem szándékosan elveszíteni valamit, sem szándékosan nyerni valamit; mindennél a természetes utat kellene követni, ez csupán a Fát magasabb alapelveinek a mércéje. Helyes ez a megértés?*

Mester: Elvben ez helyes. De az, hogy ti ezt elérhetitek, onnan jön, hogy a *xinxing*etek elérte azt az állapotot. Ámde az, amit egy művelőnek el kellene érnie, egy olyan cselekvési mód, amelyik magasabb, mint a hétköznapi emberek önuralma. A művelés közben némelyek feltétlenül valamilyen módszert akarnak alkalmazni. Én ma felkérlek téged, hogy ezen a módon műveld magad, de némely valaki feltétlenül valami eredetit akar kigondolni magának. Semmit sem eszik és semmit sem iszik, és *bigut* akart csinálni egyszer. Vagy egész nap lompos és ápolatlan; a férfiak nem úgy néznek ki, mint a férfiak, és a nők sem úgy, mint a nők. Nem is gondolozza magát többé, és meggondolatlanul viselkedik. Mihelyt a művelésre gondol, eszébe jut a korábbi művelési forma. Mihelyt a művelésre gondol, *Zhang Sanfengre*¹⁶ gondol, lompos és gondozatlan. Nem kellene úgy lennie. Amit én mondtam nektek, az az, hogy nektek – olyannyira, mint lehetséges – a hétköznapi emberek társadalmának megfelelően kellene művelnetek magatokat. Ha közületek mindegyik lompos és gondozatlan a hétköznapi emberek társadalmában, akkor ez azt is jelentené, hogy ti szabotáljátok a hétköznapi emberek társadalmának a szintjén levő *Fá*-alapelveket. Én sohasem mutatkoztam úgy előttem. Tudjátok, a *Fá* mindegyik magyarázatánál én mindig rendesen felöltöztem. Megmutattam nektek, és nektek ebben a tekintetben is ügyelnetek kellene.

Kérdés: *A világegyetem „keletkezés, fennállás és hanyatlás” törvényszerűsége válhat-e még tökéletesebbé a Mester határtalan bölcsességének a segítségével?*

Mester: Ez a kérdés már nagyon magas. A mi *Fálun*unknak olyanok a tulajdonságai, hogy mindent, ami nem éri el a mércét, automatikusan kijavíthat és kiegészíthet. Ez azt jelenti, hogy szakadatlanul harmonizál mindent. A *Fá* helyreigazításának a célja éppenséggel pontosan az, hogy még szebbé és jobbá tegyük.

Kérdés: *A lótuszülésben való meditáció után mehet azonnal aludni az ember?*

Mester: Ez nem zavar. Ha aludni akar az ember, menjen aludni. Az ember felkel az éjszaka közepén, és lótuszülésben medítál, miután elkészült a gyakorlással, azonnal lefekhet és alhat. Nagyon jól fog aludni.

Kérdés: *Ha egy ember, aki a felszín szemszögéből nézve valóban műveli a Fálun Dáfát, hirtelen meghal egy autóbalesetben, lehet-e őt akkor démonnak tekinteni?*

Mester: Én nem hivatkozok közvetlenül erre a dologra. Nem válaszolom meg közvetlenül a kérdésedet. Születés, öregedés, betegség és halál mármost így léteznek az emberiség társadalmában. Az, hogy valaki művelő-e, vagy eljuthat-e a beteljesüléshez – ebben a mostani időszakban ezt nem lehet felismerni a felszín szemszögéből nézve. Előbb azt mondtam: Egy fontos eseménynél éppen hogy pontosan egy ember szívét vizsgálják meg folyamatosan. Némelyek meghaltak a gyakorlás közben; és ez azért van, hogy lássák, hogyan reagálsz. Lehetne az, hogy eljutott a beteljesüléshez; vagy ő egy démon is lehetett volna. Tehát ez mind nem elszigetelt. Ezt mind arra használják, hogy megvizsgálják a tanulókat szívét. Meg fogják vizsgálni, hogy a döntő pillanatban még tovább tudsz-e jutni. Léteznek emberek, akik 100%-osan átadták magukat ennek a dolognak, és elérték a beteljesülés állapotát, ők egy ilyen alkalmat teremtettek a tanulóknak. Létezhetett ilyesmi, de elvben én nem értek egyet ezzel. Léteznek tehát szintén némelyek, akik azért jöttek ezen a módon, hogy szabotáljanak; ők éppen ezen a módon zavarnak. A döntő pillanatban egyszerre felbukkannak. De mi ki fogjuk használni őket, hogy megvizsgáljuk az ember szívét, a döntő pillanatban kihasználjuk őket, hogy megvizsgáljuk az ember szívét. És az nézendő meg, hogy tovább tudjátok-e művelni magatokat. A művelés nagyon komoly.

Kérdés: *Mi értendő az „istenség” fogalma alatt a „buddha, dao és istenség”-ben?*

Mester: Tudjátok, sok istenség létezik a Buddha *Fájának* az őrzőinél: „mennyei sárkányok és nyolc egység”. Ezek istenségek. Ez az, amit fel lehet ismerni a buddhizmusban. Az ebben a világegyetemben levő istenségek tehát nem csak ezekre korlátozódnak, minden különböző szinten különböző mennyei istenségek is léteznek. Ők közvetlenül igazgatják a világegyetem összes lényét; és minden szinten léteznek. És a buddha egy különleges istenség, ő együttérzést művel, ő a *Shan* művelése által jön létre. Ez a buddha. És a *dao* őszinteséget művel, ő a *Zhent* veszi kiindulópontjaként a „*Zhen, Shan, Ren*”-ből. Ezért nem fektet hangsúlyt az összes lény átfogó megváltására, miután befejezte a művelését. Ámde arról beszél „mindent az Igazhoz igazítani”. Ez a *Dao* – az Igazság nagy Útja. Tehát tulajdonképpen ők is mind istenségek. Tehát az istenségek között vannak azok az istenségek is, akikről éppen beszéltem, akik a világegyetemben levő minden lény összes dolgát

igazgatják; olyan istenségek is léteznek, mint buddhák és *daók*. Ezenkívül tehát még sok más különböző magas lény létezik, minden fajtájú. Amikor én nagyjában és egészében véve összefoglalóan magyarázom el, ők buddhák, *daók* és istenségek.

Kérdés: *Ha a művelés ideje véget ér, és egyes emberek még nem jutottak el a megvilágosodáshoz és a művelési energia felnyitásához, nekik is le fognak törni nyolc tizedet abból a művelési energiájukból, amelyet sikeresen műveltek?*

Mester: Azoknál, akik nem jutottak el a beteljesüléshez, ez a kérdés nem létezik. Azoknál, akik nem jutottak el a beteljesüléshez, nincs szó arról, hogy beteljesítsék a világukat. Ez a kérdés nem létezik. Csak a következő pár út létezik azok számára, akik nem jutottak el a beteljesüléshez: Egyik közülük az, hogy ő valóban eltávolította az összes fő érzületét, akkor egy olyan szintre mehet, amelyik alacsonyabb, mint az eredeti szintje. Egy másik az, hogy tovább akarja művelni magát, akkor talán mindazzal, amit eredetileg birtokol, és amit lepecsételtek, újraszülethet, és a következő életében tovább művelheti magát. Még egy további lehetőség az, hogy nem akarja többé tovább művelni magát. Ha nem akarja magát tovább művelni, akkor azokat a dolgokat, amiket kiművelt, szerencsévé és erénnyé változtatják át neki. Olyan szerencse-jutalomra fogják átváltoztatni azokat, mint pénz, vagyon, hírnév, személyes előnyök és magas hivatal, amit a következő életében élvezhet. Nagyon valószínűen ezek ilyen dolgok.

Kérdés: *A molekulák atomokból állnak, és az atomok a molekulákban találhatóak. Mit kellene az alatt érteni, hogy az atomok együttes szerkezete nagyobb, mint a molekuláké?*

Mester: A molekulák nem kötetlen, egyedülálló részecskék, ők egy tömegben léteznek. A modern tudomány nyelvén ezt tömegeként hívják. Ez tehát azt jelenti, hogy mindenhol vannak a szintjükön levő áttekinthetetlen dimenziókban. Ennek a „mindenhol”-nak tulajdonképpen szintén megvan a határa és a területe; ez azt jelenti, hogy az a terület, ahol az atomok léteznek, és ennek a térfogata sokkal-sokkal nagyobb, mint az a térfogat, ahol a molekulák oszlanak el és léteznek. Az, hogy az atomok a molekulákban találhatóak, egy olyan felismerés, amit a rendelkezésre álló tudományos és technikai eszközökkel ismertek fel. Valójában ez az elképzelés nem helyes.

Kérdés: *A Zhen, Shan, Ren Fofája ennek a nagy világegyetemnek a Fája. Más nagy világegyetek Fája is?*

Mester: Igen. Milyen nagy ez a világegyetem tulajdonképpen, milyen nagy az elképzelésed, és a világegyetek milyen nagy területét birtokolja, amelyre gondolsz, te sohasem foghatod fel a gondolataiddal. Neked nincs is olyan nagy felfogóképességed, ezért mondd hát ezt így. Minden a *Zhenből, Shanból, Renből* áll.

Kérdés: *Hogyan vezetik le más világegyetek alapelveit a Zhenből, Shanból, Renből?*

Mester: Más világegyetemenél szintén ezek az alapelvek vannak. Ugyanazon a szinten, mindegy, hogy milyen távol van egy világegyetem, ő ugyanúgy a *Zhen, Shan, Ren* alapelveinek felel meg az égitesteknek ebben a rétegében, mint minden más világegyetem, mind ugyanazon szint mércéi alapelveinek felelnek meg. Mindegy, milyen nagy is lehet ez a világegyetem az elképzelésedben, az ő szintjén ez egy részecske, ezért ennek a részecskének meg kell felelnie eme szint mércéinek, ha ezen a szinten létezik. És ezek a mércék ugyancsak a konkrét *Fát* testesítik meg az ezen a szinten levő *Fából*.

Kérdés: *A határtalan hatalmas erényt a szenvedésen keresztül vívják ki, vagy már eredetileg birtokolják?*

Mester: Léteznek azok, akik eredetileg ezen a szinten jöttek létre, az ő szintjük éppen ilyen magas, ők pontosan ilyen magas lények. Úgy van, mint az embereknél. Te pontosan az emberek között jöttél létre, és így az általad nemzett gyerekek szintén emberek, amikor felnőttek. Semmi esetre sem lehetnek állatok. A világegyetemben sok művelt nagy megvilágosult létezik, aki nagyon nagyszerű. Szintén léteznek némelyek, akik művelésen keresztül jutottak fel.

Kérdés: *Én sok embernek ajándékoztam könyveket és hangszalagokat. Némelyek közülük már nem gyakorolnak. Vissza kellene kérnem ezeket a könyveket és hangszalagokat?*

Mester: Ha valóban nem gyakorol többé, az hát nem probléma, hogy visszavedd őket. Ha nem tudod olyan könnyen visszakapni azokat, lehet, hogy később egy sorskapcsolattal rendelkező

valaki látja nála otthon őket, és magával viszi. Tehát ha könnyen visszakaphatod őket, vedd vissza azokat. Ezt saját magad döntheted el. Ahogyan akarod.

Kérdés: *Az „Egy párbeszéd az Idővel”¹⁷ című jingwenben ez áll: „... a még mikroszkopikusabb anyagokat, amelyek tönkreteszik az emberiséget...” Mit kellene érteni ez alatt?*

Mester: Te értheted úgy, ahogyan megérted, ámde nem fogod hibásan megérteni. Én így mondom nektek: Bizonyos szintekig a grandiózus égitestekben¹⁸ már nem léteznek olyan lények, amelyek alakkal bírnak. Mindannyian alakatlan lények. Mindenhol betöltik az egész égitestet. Én pontosan anyagoknak nevezem őket, de ők istenségek. Bármilyen alakba összehúzhatják magukat. De nem szeretnek alakkal rendelkezni, ők pontosan ezen a módon léteznek. Tehát ha a világegyetem nincs többé rendben – minden anyagnak van mind pozitív, mind negatív oldala –, akkor egyik oldal sincs többé rendben, a pozitív oldal sincs többé rendben, és így a negatív oldalnál akkor ez még rosszabb.

Kérdés: *„Szívet művelni, vágyakat feladni, bölcsesség felfénylik, nem zavarodott, ez mind saját felelősség.”¹⁹ Ez a „saját felelősség” itt azt jelenti, hogy saját magáért viseli a felelősséget az ember?*

Mester: Helyes. A művelésed nem tőled saját magadtól függ? Így gondolom ezt el. Neked saját magadnak kell művelned magadat. „Szívet művelni, vágyakat feladni”, műveld a *xinxing*edet, szakíts a törekvő szíveddel ezen a világon, amelyik erre és arra törekszik, és a vágyakkal, hogy mindent akarj. Ugyan ki fogja művelni számodra ezt, ha te saját magad nem műveled magadat? Ha én művelem ezt, akkor ez nem a te művelésed. Ez nincs így? „Bölcsesség felfénylik, nem zavarodott”, ha te ilyen dolgokat távolítottál el a művelésen keresztül, megláthatod a *Fában* a magasabb alapelveket, megkaphatod a magasabb szinteket, és végül elérheted a beteljesülés állapotát. Nem hagyod többé, hogy az alacsony dolgok és a hétköznapi emberek szíve magával ragadjon. Az ilyen dolgokat nem te csinálod meg? Így gondolom ezt el.

Kérdés: *A három világgörön belüli istenségek atomanyagokból állnak?*

Mester: Az azon a szinten levőknek meg kell felelniük a mindenkori szint mércéjének. De némely három világgörön belüli istenségek túlszárnyalják azt a szintet, amelyiken tartózkodnak. Én azt mondtam, hogy a testeik atomokból állnak, de ez semmiképpen sem vonatkozik azokra az atomokra, amiket most látunk, amik az atomok burkai. Ez a világegyetem nagyon rejtélyes és csodálatos.

Kérdés: *A bizonyítékgyűjtésnél a jogi esetek kivizsgálásai közben, ha a gyanúsított nem mondja az igazat, és szigorúan járunk el vele, ez akkor ellentmondásban van azzal, hogy mi Zhent, Shant, Rent művelünk?*

Mester: Ha a gyanúsított nem az igazat mondja, rá kell venned arra, hogy az igazat mondja. A munkádnál ez kötelesség. Szigorúan kellene kifejezned magadat, de nem mérgeled, nem is szabad az embereket szidnod, és még kevésbé megütnöd. A jogi esetek kezelési módja nálunk valamivel másabb, mint külföldön. Külföldön a bizonyítékokra fektetnek hangsúlyt. Nekünk viszont rá kell vennünk őket, hogy az igazat mondják, még akkor is, ha néha nem léteznek bizonyítékok. Mindenképp tarts mértéket, ez azt jelenti, hogy egy gyakorló mércéjével tartsd be a helyes mértéket.

Kérdés: *Miért mindig olyan emberek azok, akik könnyen kaphatják meg a Fát, akiknek az élete nem olyan sikeres?*

Mester: Honnan tudod te azt? A tanítványaink között, akik megkapták a *Fát*, sok nagy főnök²⁰ van, sokan nagyon magas társadalmi rétegből valók. A *Dáfá*-tanítványaink túlnyomó többsége fiatal ember és képzett ember. Nagyon sok magas társadalmi rétegekből való magas hivatalnok és magas tisztviselő létezik. A jelenlevők között is sok nagy főnök²¹ létezik, és ők nagyon jól művelték magukat. Szintén sok orvos és ügyvéd létezik. Itt nálunk nem is olyan kevés személy létezik pénzügyi körökből, vagy aki magas ranggal rendelkezik a kormányzatban, vagy ipari és kereskedelmi körökből, aki megkapta a *Fát*. De egyvalamit megmondhatok nektek: A művelésnél mindnyájukat egyenlően kezeljük, a *Dáfánk* semmi esetre sem fog várni valakire, csak mert ő valamilyen tekintélyes személy. Ez egyáltalán nem lesz így.

Kérdés: *Milyen jelentése, hatása és története van annak a kasajának²², amit a Mester viselt?*

Mester: Én mondom nektek, amikor Sákjamuni még ezen a világon volt, azok a tanítványok, akik őt követték, mindannyian ilyen ruhát hordtak. Az éghajlat befolyása miatt a szerzetesek Kína han-területén a kínai népviseletet hordták, vagyis a polgári öltözetet. Valójában a mai szerzetesek a Tang- és Song-dinasztia idejéből való polgári öltözetet hordják. Csak a szín más. Korábban az emberek szívesen hordtak élénk színű ruhát. Később ezt egyfajta ragaszkodásnak tartották, és így a szerzetesek ezt a ruhát hordták, amelyik egy picit sötét és egy picit földszínű. De a buddhista iskola valódi tanítványai és a mennyben levő buddhák szintén olyan ruhát hordanak, mint az, amit én viseltem, csak az más anyagból van; és azonkívül ők mezítláb vannak, és egyik vállukat szabadon hagyják. Mert hiszen mi buddhát művelünk, természetesen akkor szívesen hordjuk a buddhista rendszer ruháját. Ilyen a jelentés. Azok, akik *Daót* művelnek, semmi esetre sem fognak egyetérteni azzal, ha te ilyen ruhát hordatsz velük. Nincs úgy?

Kérdés: *Az édesanyám 84 éves, egyedül él, és alig megy ki a lakásából. Minden nap szakít magának időt a Fá tanulására és a gyakorlatokra, kivéve, amikor eszik. Alig vannak alkalmai, hogy megemelje a xinxingjét.*

Mester: Az idősebb emberek az idősebb emberek művelési állapotával rendelkeznek. Neki nincsenek nehézségei, de mi olyan dolgokra emlékeztetjük őt, amelyek nyolc vagy tíz évvel azelőtt történtek, és amelyekben nagyon felmérgeződött. Nekünk feltétlenül gondoskodnunk kell arról, hogy emlékezzen rájuk, és megnézendő, hogy a szíve hagyja-e magát megindítani, és hogy felmérgeződik-e rajtuk. Némelyek ott ülnek, és olyan erősen felmérgeződnek rajtuk, hogy szinte magukon kívül vannak. Neki semmit sem szabad elszalasztania. Mindenesetre nekem hagynom kell őt művelődni, a mostani tanulóink közül – akár fiatalok, akár öregek – némelyek szintén átéltek ilyesmit. Mi pontosan azokra a dühítő dolgokra hagyjuk őt emlékezni, azért hogy lássuk, hogy felmérgeződik-e rajtuk vagy sem. A semmiségekre és csekélységekre, amelyek már régen elmúltak – mindezekre emlékeztetni fogjuk őt. Mindenképpen megvizsgáljuk, hogyan jár el ezekkel.

Kérdés: *Hat nappal ezelőtt láttam álmomban, hogy a Mester velünk együtt tanulta a Fát, és kérdéseket válaszolt meg. A Mester ugyanazt a ruhát viselte, mint tegnap délelőtt, amikor egy kis csoportban voltunk.*

Mester: Ez azt jelenti, hogy te előre láttad ezt. Tulajdonképpen én minden ilyen dolgot elrejték számotokra, avégett hogy ne tegyetek erőfeszítéseket érte, és ne adjátok át a szíveteket ennek²³. Csak keveset érzékeltetem veletek, avégett hogy gyorsabban műveljétek magatokat. Különben minden nap ilyen kérdéseket tennétek fel, és ki tudja, mennyi kérdést tennétek fel. „Mi baj van hát ezzel? Mi baj van hát azzal?” Ebben a világegyetemben egyszerűen nagyon-nagyon sok rejtély létezik, túlságosan sok.

Kérdés: *Szeretném – kérem – megkérdezni, hogy egy ember erős akarata és tűrőképessége veleszületett?*

Mester: Ezek nem veleszületettek. Beszéljünk csak az emberekről, a felszínes emberi testünkről. Ha a hétköznapi emberek társadalmában az ember nagyon edzett, akkor talán ez semmit sem számít többé neki; vagy ha sokat élt meg, erősebb lesz, és ez szintén semmit sem számít többé neki; a művelés közben szintén erősebb lesz. Ha a szint megemelkedett, a tűrőképesség is emelkedni fog.

Kérdés: *A művelésünk közben minden rossz dologtól megszabadulhatunk?*

Mester: Úgy kell lennie. Némelyek a tanulóink közül azt gondolják: „Tanár, mi olyan rosszak vagyunk a hétköznapi emberek társadalmában; valóban el fogunk felejteni mindent, amit emberként éltünk meg, miután elértük a buddha szintjét?” Te azért gondolkozol így, mert a hétköznapi emberek között képzeld el, milyen állapotokkal rendelkeznek a buddhák. Az emberi gondolataid, bezárólag a gondolati szerkezeteiddel és gondolkodásmódoddal, mind meg fognak változni. Ha többé nem korlátoznak a hétköznapi emberek szintjén levő érzések, és ha többé nem korlátoznak a hétköznapi emberek szintjén levő különböző más anyagok, akkor elszakadtál ettől a környezettől, és nem rendelkezel többé ezzel az állapottal. Tehát miután felfelé művelted magad, részéről az a picike az ember felszínes alakjából csak egyfajta emlékként szolgál. És ebben az időben a gondolataid már egy buddha, egy istenség vagy egy *dao* gondolatainak a szintjére emelkedtek, neked ez a legjobb részed. Az ember legfelszínesebb dolgait és ráadásul az emlékeit még csak meg sem akarod érinteni, még csak gondolni sem akarsz rájuk többé.

Kérdés: Fognak még létezni különböző szintek démonai, miután az új világegyetemet felépítik?

Mester: Egyet megmondhatok nektek: Ha csak pozitív létezne, és semmi negatív, az összes lény unatkozna az életében. Ha te már mindent elérhetnél, mihelyt csinálod, mindened meglehetne, amit akarsz, és ennél mind nem is szembesülnél nehézségekkel, akkor mindezt nem tudnád értékelni. Nem lenne meg a boldogságérzésed, amely a nehézségek után fog el, nem is lenne örömed a győzelem után, és így minden közömbös lenne számodra, és nem tudnád értékelni, az élet is unalmas lenne akkor számodra. Egy ember harcol és küzd a hétköznapi emberek társadalmában, és érdekesnek találja az életet. Azt gondolja, még érdekesebbnek fogja találni, ha a halál után rendelkezik ennek az utóizével.²⁴ Ez pontosan egy ember. Mindazonáltal különböző szinteken negatív tényezők is léteznek. Ez biztos. Ámde nem művelésen keresztül jöttek létre, hanem a *Fá* rendezte el azokat.

Kérdés: Mit kellene csinálnom, ha néhány váratlan dolog bukkan fel a meditáció közben?

Mester: Ha láttad, akkor hát láttad. Még akkor is, ha nem akarod látni őket, te láttad őket. Ne törődj velük, sem nem árthatnak neked, sem nem érinthetnek meg. Hadd legyenek, és ne törődj velük. Különösen, ha te hétköznapi emberként az első lépést teszed meg, és láthatsz az égi szemeddel, garantáltan csak az alacsony szinteken levő dolgokat látod, amelyek nagyon rosszak; és megijedsz. De ameddig többet olvassuk a könyvet, többet tanuljuk a *Fát*, és gyorsabban műveljük magunkat, nagyon gyorsan át fogjuk törni ezt a szintet. Amiket azután fogunk látni, azok nem ilyen dolgok többé, hanem jó dolgok.

Kérdés: Miközben a hozzátartozóim a qigong más fajtáit gyakorolják, nagyon rosszul érzem magam a gyakorlólhelyen a közös gyakorlásnál. Azoknak a jelenségeknek, amelyeket láttam néha, az a rendeltetésük, hogy megjósoljanak valamit?

Mester: Ha láttad, akkor hát láttad, ne vedd komolyan azokat. Még akkor is, ha láthatsz egyes dolgokat, amik később fognak megtörténni, úgy gondolom, hogy nem kellene törődnöd azokkal. Őrizd meg a *xinxing*edet a művelés közben. Ami azt illeti, hogy a többiek zavarhatnak téged a művelésnél, vagy a hozzátartozóid másfajta qigongot gyakorolnak: Normális módon az nem zavarhat bennünket. Tehát ha az az érzésed, hogy zavarhatnak, lehetne, hogy az egy vizsga számodra. Lássuk csak, hogyan reagál a szíved. Mivel mi az ortodox és nagy *Fát* műveljük, semmi sem zavarhat téged. Ha mi saját magunk bizonytalanok vagyunk a szívünkben, akkor az a *xinxing* egy kérdése. Akkor szokatlan jelenségek fognak fellépni.

Kérdés: Néhány hónap óta Fálun Gongot gyakorlok, és nagyon jónak találom. Én megtértem az X valláshoz, és pillanatnyilag dilemmában vagyok található. Kérem a Mestert egy útmutatásra.

Mester: A művelés a te saját ügyed. Úgy művelheted magad, ahogyan akarod. Ha úgy véled, hogy egyszerűen a vallásban akarod művelni magad, akkor műveld magad ott; ha úgy véled, hogy *Dáfát* akarsz művelni, akkor művelj *Dáfát*. Ezt a lépést saját magadnak kell megtenned. Én is láttam, hogy dilemmában vagy található, és így meg kell néznem, hogyan teszed meg ezt a lépést. Azt saját magad döntöd el, mit akarsz tanulni. Mindazonáltal én sok alapelveket is pontosan elmagyaráztam, most nem léteznek olyan ortodox istenségek a három világgörön belül, akik ezzel törődnek, nem léteznek olyan ortodox istenségek, akik embereket váltanak meg. Ezt megmondhatom mindnyájatoknak.

Kérdés: Úgy találom, hogy nincs elég időm, és gyakran megtakarítottam az alvásra szánt időt. Ez ragaszkodás?

Mester: Ez nem ragaszkodás. Én mondom, az nagyon jó, ha az ember esténként szakít magának egy picike időt a gyakorlatokra, amikor nagyon szűkös az idő, és napközben nagyon elfoglalt. Semmiképpen sem fog megtörténni, hogy a gyakorlatok miatt károsodni fog a tested, vagy nem tudsz eleget aludni. Ez semmiképpen sem fog megtörténni. Ellenkezőleg, a gyakorlatok után mélyebben alhatsz, és azután sokkal élénkebb leszel. Ez garantáltan így van.

Kérdés: Azok az emberek, akik a protestantizmusban és a katolicizmusban hisznek, úgy vélik, hogy ott fenn csak egyetlenegy istenség létezik, nevezetesen Jézus. Hogyan lehet meggyőzni őket, hogy nem csak egy istenség létezik?

Mester: Ez akkor saját magukon múlik. Az alapelveket már elmagyaráztuk. Tulajdonképpen mind az Ó-, mind az Újszövetségben is megmondták, hogy nem csak egy istenség – Jézus – létezik; legalábbis Jézus előtt még létezett Jehova. Az Ó- és Újszövetségben más mennyei istenségeket is

megemlítették. A görög ókorban szintén sok istenség létezett, aki az emberiségnek terjesztette a Fáját. Azon múlik, hogyan értik meg ezt. Tulajdonképpen a buddhizmusban is mondják, hogy Sákjamuni nem az egyetlen buddha. Természetesen Sákjamuni még elmondta, hogy még létezik Amitábha buddha²⁵ és a hat ősbuddha, és hogy olyan sok tathágata létezik, mint a Gangeszben levő homokszemek, és így tovább. Még számtalan nagy bódhiszattva is létezik. De némely szerzetesek azt mondják, hogy csak egy Buddha létezne, nevezetesen Sákjamuni buddha. Miért lettek a gondolataik most olyan szűk látókörűek, hogy azt hiszik, hogy csak Sákjamuni létezik, mint Buddha? Oda lehet adni nekik a *Fát* olvasásra és megtapasztaltatni velük; hogy akarják-e tanulni ezt, vagy sem, a döntés joga egyedül az ő kezükben van. Ha feltétlenül az ő felismeréseikhez akarnak ragaszkodni, akkor hagyjuk őket. Mi csak a jóra akarjuk rábeszélni a többieket, és semmi esetre sem idevonszolni őket. Ezt meg kellene jegyeznetek magatoknak.

Kérdés: *Egy ember művelési energiája ennek az embernek a kinézetével rendelkezik. Miért veheti el az a hamis buddha, aki az imádás által jött létre, egy ember művelési energiáját?*

Mester: Nem a művelési energiáját, hanem egy hétköznapi ember *qijét* tudja elvenni. Így gondoltam azt el. Energiát nem tud elvenni. De miért akarja hát elvenni? A hétköznapi emberek általi imádáson keresztül jött létre, és ugyanolyan szellemi látókörrel rendelkezik, mint a hétköznapi emberek. Miért akar egy ember lopni? Mert éppen ez a gondolata van.

Kérdés: *Azok a tanítványok, akik a beteljesülés után más mennyországokba mennek, magukkal vihetik az alhasukban levő Fálunt?*

Mester: Neked csak művelned szükséges magad. Azt nem tudhatod, hogy mi van veled tulajdonképpen. Tehát csak állhatatosan haladj előre. Csak arra kellene gondolnod, hogyan érheted el a beteljesülést. Ez a legfontosabb dolog. Olyan gyorsan műveld magad vissza, mint lehetséges, ez a legeslegfontosabb számodra. Semmi másra nem kellene gondolnod. Amit én mesterként neked fogok adni, az mindenesetre a legjobb. (taps) Teljesen mindegy, hogy az új világegyetem-e vagy bármi a jövőben: Kinek fogják megteremteni? Nem minden lény számára vannak ott? Ez nincs így? A szülők mindig csak a legjobbat akarják adni a gyermekeiknek. Mindenekelőtt azt akarják, hogy a jövőben jobban menjen nekik. Mindnyájuknak megvan ez a szíve. (taps)

Kérdés: *A beteljesülés egy szempillantás alatt történik. Hogyan lehet akkor tudni a Mester utasításáról?*

Mester: Amikor közeledsz a beteljesüléshez, már elkezdik, hogy kapcsolatot vegyenek fel veled. Sok dolgot fognak közvetlenül közölni veled. Ez azonban nincs úgy, mint némelyeknél, akik azt állítják, hogy elérték volna a beteljesülést. Akik azt állítják, hogy elérték a beteljesülést, azok mind nem érték el a beteljesülést.

Kérdés: *Ha a nyugati embereknek mutatja be a Fát az ember, mit csináljon, ha a vallásról tesznek fel kérdéseket?*

Mester: Add oda nekik a könyvet olvasásra. Egyszerűen add oda nekik a könyvet olvasásra. A vallásról szóló kérdéseket egészen világosan elmagyaráztam a könyvben. Ha arról kérdez, azt szintén úgy meséljük el, ahogyan a könyvben áll. Ez nem probléma.

Kérdés: *Heves fájdalmak gyötörnek a lótuszülésnél. Szeretném – kérem – megkérdezni, hogy ez egy jó dolog, vagy túl sok karmám van, és éppen a megtorlásokat kellene elszenvednem?*

Mester: Nem. Senki sincs, akinek ne lennének fájdalmai a lótuszülésnél. Sokan közülünk korábban tornáztak, táncoltak, vagy már kezdettől fogva tudnak lótuszülésben ülni. Azonnal meg tudják csinálni a lótuszülést. De én mondom nektek, akkoriban ti nem műveltétek magatokat. Ha elkezded a művelést, nem fog sokáig tartani, amíg fájdalmaid lesznek. Semmiképpen sem szabad úgy lennie, hogy azért, mert te meg tudod csinálni a lótuszülést, akkor a gyakorlásnál ne távolítsd el a karmádat. Éppen így segítenek neked, hogy megemelkedj, ha műveled magad.

Kérdés: *Amikor az ágyban fekszem, és az alhasamra fektetem a kezem, tudom érezni, hogy hullámokban tágulok ki. Aggódom, hogy ezáltal netalán eretnekséget gyakorlok?*

Mester: Ez azt jelenti, te érezted, hogy a tested a mikroszkopikustól fogva a felszín irányába változik. Ahogyan előbb elmagyaráztam, mi a mikroszkopikustól fogva változtatunk meg téged, egészen a felszínig. És így némelyek, akik nagyon érzékenyek, érezték ezt. Amit éreztél viszont, az

csak egy kicsi picike ebből. Még nagyon sok dolog létezik, amit nem érezhetsz. Azonkívül némelyik érzés nagyon fájdalmas.

Kérdés: *Ifjúkorában nagyon sok megpróbáltatást élt át az ember, ilyen megpróbáltatások segíthetnek a művelésnél, miután megkapta a Fát?*

Mester: Némelyek ezekből talán hasznosak lehetnének, mert senki számára sem egyszerű megkapni a Fát. Ha a sors meghatározta ennek az embernek, hogy meg fogja kapni a Fát, lehet, hogy egész életében vagy akár minden életében szenved ezért. Ezért nem kellene azt gondolnod, hogy te ma olyan könnyen kaptad meg a Fát. Némelyik minden életében szenvedett, csak azért, hogy megkapja a Fát. Ámde ha eljött az ideje a Fát megkapásának, többé nem akarja. Éppen ez a kár! Mert ő csak ezért jött... Tehát mit gondolsz, ez nem kár?

Kérdés: *Amikor elkezdtem tanulni a Fát, mindig tudtam emlékezni arra, hogy a Mester nevét kiálttam, amikor álomban veszélyben voltam. De újabban mindig elfelejtem, és harcolok velük. Mi történik?*

Mester: Kevés ilyen eset létezik, egészen ritkán. De egyedi embereknél létezik. Némi idő után elmúlik. Nem kellene törődnöd vele, és hagyd ezt. Némi idő után újra rendben fog menni. Az nem megint ragaszkodás, hogy mindegyik alkalommal azonnal a Mestert kiáltja az ember, ha beleütközik valamibe? Azonkívül az álomban előforduló eseményeknél is az embernek saját magánál kellene keresnie az okokat. Ez egy bizonyos állapot közben létező jelenség. Korábban gyakran létezett ilyesmi a taoista művelési módszereknél. Különösen azoknál a művelési módszereknél, amelyeknél mind belsőleg, mind külsőleg műveli magát az ember, egyaránt műveli magát belsőleg, valamint harcművészetet gyakorol, ilyen művelési utaknál gyakran létezik ilyesmi.

Kérdés: *Ha azok az emberek, akik korábban depresszióban szenvedtek és szellemi fogyatékoságokkal bírtak, valóban művelik magukat, elérhetik a beteljesülést?*

Mester: Ha valóban művelik magukat, elérhetik a beteljesülést. De ilyen eseteknél neked nem kellene a nyilvánosság előtt gyakorolnod, magad miatt és a Fát miatt is. Ha nem tudsz jól uralkodni magadon, és veszteséget okozol a Fának, te bűnös is vagy. Ezért legjobb, ha otthon gyakorolsz. Ameddig műveled magad, én törődök veled, mindegy, hol gyakorolsz. De az embernek képesnek kell lennie, hogy művelhesse magát, ez azt jelenti, hogy tiszta tudattal kell rendelkeznie, és tudnia kell átjutni a vizsgákon.

Kérdés: *Ha visszapillantok az életem első felére, megbánást érzek, és saját magamnak teszek szemrehányásokat. Hogyan kellene eljárnom ezzel a Fálun Dáfá egyik tanítványaként?*

Mester: Semmire se gondolj. Ami már elmúlt, az elmúlt. Én csak a szívedet nézem, amelyik művelni akarja magát. Minden mást a Mester intéz el számodra. Ha állandóan arra gondolsz, ami már elmúlt, akkor egy akadály és egy ragaszkodás is létrejött. Nem kellene többé azzal törődnöd. Térj meg a jóhoz, és változz meg alapvetően, és így már új ember vagy. Cselekedj pontosan így. (taps)

Kérdés: *A „Zhuán Fálun” olvasásánál néha az az érzésem, hogy az arcom csak egy burok, és az arcom mögött levő valami olvassa a könyvet. Mi ez?*

Mester: Ez éppen az összellemed és a tested mikroszkopikus része. Azok a túloldalon valamivel erősebbek. Ez is egy jó dolog.

Kérdés: *Mit értenek a xinxing és a látókör alatt? Milyen összefüggés van közöttük?*

Mester: Amilyen magasra művelted magadat, olyan a xinxinged mércéje, és ez pontosan megfelel a látókörödnek is. Minden gondolat és érzület, amelyet kibocsátasz ezen a látókörön, megfelel a xinxing mércéjének ezen a szinten. De mi a hétköznapi emberek között műveljük magunkat, és nálunk ez ám nincs egészen pontosan így. Mi a mikroszkopikustól fogva változunk meg a felszín irányába. Tehát ha az emberi felszínnek még megvan az emberi kinézete, a szívben is még emberi érzületek léteznek. Amíg végül elérjük a beteljesülést, ezt mind megváltoztatják. De a művelés közben feltétlenül szigorú követelményeket kell felállítanunk magunkkal szemben. A xinxingünknek felül kell múlnia egy hétköznapi emberét.

Kérdés: *Ha minden reggel két és fél órát szán az ember a cölöpállásra²⁶ és esténként ugyanúgy két és fél órát a lótuszülésben való meditáció számára, az túl sok a napi gyakorlatok számára?*

Mester: Nekem semmi ellenvetésem, ha van idő, és többet gyakorolsz. A gyakorlatok végzése persze jó dolog. De ha te az olvasásra szánt időt veszed a gyakorlásra, akkor azt mondom, hogy az nem helyes. Mert a könyv olvasása és a *Fá* tanulása áll az első helyen, ez a garancia arra, hogy te valóban a lényedtől fogva megváltozhatsz. Szintén ez az alapvető oka a megemelkedésnek. A gyakorlatok végzése egy segédeszköz a beteljesülés számára. Neked nem kellene a gyakorlatokat az első és az olvasást a második helyre tenned. Ez nem megy, ez egyáltalán nem megy, te nem érheted el azt a szintet. Hogyan gyakorolhatsz? Ámbár automatikusan folyik le, a művelési energia nem tud automatikusan növekedni ezen a módon. Amikor a *xinxinged* mércéje elérte azt a szintet, és amikor a *Fá* olvasásán és tanulásán keresztül te az alapelv szempontjából értetted meg azt, a művelési energiád egy szempillantás alatt nőni fog. Ezért nem hangsúlyoztuk ki túl nagyon, hogy több időt kellene szakítani a gyakorlatokra. Így gondoljuk ezt el. Ámde a gyakorlatok végzése szükséges.

Kérdés: *A Mester arról beszélt, hogy némely művelési utaknál a mellék-összellelem elhagyja a testet, hogy gyakoroljon. Ámde a mellék-összellemet megölték, és újraszületett. Egy fő-összellelem vagy egy mellék-összellelem műveli magát azzal a testtel?*

Mester: Én mondom nektek, én gyakran mondom ezt a mondatot: Te egy pillantással átláthatod az emberiség szintjét, de nagyon nehéz kikutatni, hány dimenziója van. Ő ezt mind egy másik téridő-mezőben intézte el. A másik téridő-mezőben ugyancsak léteznek más téridő-mezők. Ő ezt mind ott intézte el. Természetesen mind mellék-összellemeim!

Kérdés: *A fordítócsoportunk lefordította angolra az Őn jingweneit, és néhány nyugati tanulóknak akarta olvasásra adni.*

Mester: Ha az ember bármilyen fordítást akar kihozni, nyilvánosságra hozni vagy könyvként kinyomtatni és a tanulóknak továbbadni, azt mind a kutatótársulatnak kell megvizsgálnia és eldöntenie. Mivel ennél sok olyan kérdés létezik, amely az egész *Dáfánk* dolgait befolyásolja, és valami nagyon fontos dologról van szó, nekik ezt meg kell vizsgálniuk. Különösen a *Fá* magyarázatainak a felvételeinél létezik sok dolog, aminek nincs többé általános hatása, miután elmagyaráztam. Ha nyilvánosságra akarja hozni őket az ember, át kell dolgoznom azokat. Egy könyv formájába kell átalakítani őket, akkor mindannyian olvashatják. Olyasminek kellene lenniük, amivel a tanulók művelhetik és megemelhetik magukat. Ezért az nem megy, ha valaki ilyesmit csinál. Ez már nagyon egyértelmű. Ha bármit csinálunk, gondoljunk arra, hogy valami jót tegyünk a *Dáfá* számára. De nekünk azt is figyelembe kellene vennünk ennél, hogy az egész *Dáfáról* van szó. Ezért komolyan kellene eljárunk ezzel.

Kérdés: *A „Felolvasás a Fában”²⁷ című jingwenben a Mester megemlítette, hogy többé nem kellene olyan sok időt szakítani a megbeszélésre. Némelyek úgy értették meg, hogy többé nem kellene részt venni az olvasásórán²⁸.*

Mester: A *Fá* közös tanulását össze kellene kapcsolni a *Fá* egyéni tanulásával. Mindkettő szükséges. Nem kellene egyik véglétből a másikba esni.

Kérdés: *Különböző jingwenek kívülről való megtanulásánál az az érzése az embernek, hogy különböző nehézségi fokok léteznek. Ez hamis benyomás?*

Mester: Némely dolgok, amiket írtam, éppenséggel nem érthetőek meg olyan könnyen. Ez biztos. Annak is megvan az értelme, hogy miért írtam úgy őket. Annyit ért meg az ember, amennyit tud; ámde te nem fogod tévesen megérteni őket, mindegy, hogyan is érted meg. Csak a felismerés foka más.

Kérdés: *Nekem az a szokásom, hogy a kívülről való megtanulás közben leírom a jingweneket. Mit kellene csinálnom a kézzel írott jingwenekkel?*

Mester: Ilyen dolgoknál egy művelő érzületével kellene rendelkezni és tisztelni a Mestert és a *Fát*. Ebben az esetben el lehet égetni őket. A hétköznapi emberek tüze sohasem érheti el az istenségeket. Ezért el lehet égetni őket, ha nincs szükség többé rájuk. Mert ez a történelmi időszak egy különleges időszak, és ezt éppen így csinálja az ember. De a *Dáfá*-könyveket semmiképpen sem szabad elégetni.

Kérdés: *A sokéves tanítványok mindig a Mestert akarják látni. Ez ragaszkodás? Ha látják a Mestert, nem tudják visszatartani a könnyeiket, és egy szót sem tudnak szólni. Ez ugyancsak ragaszkodás?*

Mester: A gondolatba, hogy látni akarj engem, nem kellene egy ragaszkodást sem belekevernünk. De gondolom, legtöbbször azért akarsz látni engem, mert *Dáfát* művelsz, és ez a *Fá*, amelyet a Mester terjesztett, megvált téged. Ami azt illeti, hogy te nem tudod visszatartani a könnyeidet, ha látsz engem: Ez onnan ered, hogy te saját magad megváltoztál, és a tested megváltozott. A felszínen te ezt nem láttad, de az a rész, amelyik jól művelte magát, vagy az összellemed, tehát az a rész, amelyik nem zavarodott, láthatja ezt. Ha látnak engem, ők is élénkké válnak. Ha egy picikét élénkek, a te emberi részed ezen az oldalon nagyon gyengévé válik. Tehát a felszínen te nem tudhatod, hogy miért sírsz ezen az oldalon; ámde neked az az oldalad látta, mi mindent tettem érted. Te nem fizetheted vissza nekem ezt beszéden keresztül, egy módszerrel sem. (taps) Ez egy olyan állapot, amelyikben te nem tudod a szívedben, hogyan köszönheted meg ezt.

Kérdés: *A teljes lótuszülés nagyon fájdalmas, azonban el lehet viselni. De közben a test valamelyik része bármikor hevesen rángatózhat, úgy, hogy nem lehet belemerülni a meditációba.*

Mester: A teljes lótuszülés számára mindenképpen létezik egy folyamat, amelyikben fájdalmak vannak az embernek. Némelyek közülünk sohasem ültek azelőtt lótuszülésben, és ehhez jön még, hogy a test felszínének az anyagi szerkezete nem tud alkalmazkodni, és a karmát eltávolítják, így nagyon erősen szenvedsz ettől. Ha úgy véled, hogy egy fél órát ülve tudsz maradni, amikor a fél óra elmúlt, újra fájdalmak lesznek. Ez biztosan így van. A fájdalmaknál ez egyidejűleg a szívedet is mardossa.²⁹ Tehát, ámbár korábban a szerzetesek lótuszülésben művelték magukat, annál a *xinxing*jüket is megemelték. Csakhogy ők viszont nem emelték meg olyan közvetlenül a *xinxing*jüket, mint mi, ezért lassabban haladtak előre, és lassabban művelték magukat. Ha ez mardossa a szívedet³⁰, a karma arra ösztönöz téged, hogy vedd le a lábaidat. Tehát ha neked erős akaratod van, egyszerűen nem veszed le a lábaidat, és így a szíved szintén az emelkedésnél található. Ez is egyfajta megemelkedés ezeknél a démoni nehézségeknél. Néha heves fájdalmak vannak az embernek, még rosszullet és hányás is felléphet. Ha nagyon erősek, ez nagyon heves.

Kérdés: *Némely tanulók úgy vélik, hogy most már a végső hajrá idejében tartózkodunk, és így teljesen ki kellene használnunk az időt, hogy tanuljunk a Fát.*

Mester: Ámde én nem beszéltem a végső hajrá idejéről. Teljesen ki kellene használnia az időt, hogy tanulja a *Fát* – és így felmond az ember, és otthon marad: Én mondom, ez semmi más, mint hogy szabotálja a *Fát*. Aki ilyesmit terjeszt, aki ilyesmit tesz, felelőtlenül cselekszik a *Fával* és önmagával szemben. Ilyesmit, hogy felmondj, és ne dolgozz többé, ki tanította hát ezt neked? Nem a *Fát* szabotálod közben? Én azt mondtam, hogy az emberek is azon vannak, hogy harmonizálják a *Fát*. Természetesen némelyek azt fogják gondolni: Hogyan harmonizálják az emberek a *Fát*? Gondold át egyszer, a *Fá* megválthat téged, ez biztos. Tehát hogyan kellene harmonizálniuk az embereknek a *Fát*? Ha mindannyian nagyon rosszul viselkednek a hétköznapi emberek társadalmának a szintjén, és a hétköznapi emberek társadalmában úgy viselkednek, mint a hétköznapi emberek, mindenki más azt fogja mondani: „Nézd csak! Azok, akik *Fá*lun *Gong*ot gyakorolnak, szintén így viselkednek.” Ha mi mindannyian nagyon jól viselkedünk, egy művelő mércéjét állíthatjuk fel magunkkal szemben követelményként, és olyan tanítványok vagyunk, akik nyíltan és őszintén művelik magukat, gondoljátok át egyszer, ha mások látják ezt: „Á! Ezek olyan emberek, akik *Fá*lun *Gong*ot gyakorolnak, ők valóban jók. Teljesen mindegy, bárhol is vetik be őket, megbízhatók; teljesen mindegy, bárhol is tartózkodnak, ők jó emberek”. Akkor mások azt fogják mondani: „A *Fá*lun *Gong* valóban jó, ez a *Dáfá* valóban jó.” Nem harmonizáltad te így a hétköznapi emberek formájában a *Dáfát*? Ez nem ez az alapelv? Tehát ha a viselkedésünk nem felel meg a *Dáfának*, akkor nemcsak hogy nem harmonizálhatjuk a *Dáfát*, hanem közben még be is szennyezzük a *Dáfá* nevét és szabotáljuk a *Dáfát*. A *Fá* megválthat téged, és te még szabotálod őt. Hogyan lehet helyesen kezelni ezt a viszonyt? Hogyan kellene megítélni téged? A művelés viszont komoly. Egy ember, akinek a teste tele van karmával, a beteljesüléshez akarja művelni magát; mehet ez, ha te nem jársz el komolyan ezzel? Létezik-e bármilyen más dolog a világon, amelyik nagyszerűbb és komolyabb, mint ez?

Kérdés: *Az értelmiségieknek az az érzésük, hogy ők nem tudnak alkalmazkodni a „Zhuán Fá*lun” olvasásánál. Mindig úgy találják, hogy a stílus más, mint az egyetem tankönyveinél. Ez a saját sorskapcsolatukkal és a karmájukkal függ össze?

Mester: Ez pontosan az akadály az ilyen értelmiségiek számára, hogy megkapják a *Fát*. Ezért kell áttörniük ezt. Mert a megszerzett nézeteik akadályozzák őket ebben. Némelyek talán nem

ismernék el, ha azt mondom, hogy azok a nézetek, amelyek a modern irodalom által jöttek létre, az „új nyolctagú íráshoz”³¹ tartoznak. De valóban lerögzítették a meghatározott szókincset, és ez nem birtokol mélyebb tartalmat. Ez pontosan a mai modern nyelv, az emberek egyszerű és felszínes nyelve. Ehhez jön még, hogy miután egy meghatározást adtak neki, csak a legfelszínesebb dolgokat tudja kifejezni. De távolról sem elegendő a *Fá* kifejezésére. Némelyek azt mondják, hogy a Tanár könyvei nem felelnek meg a modern nyelvtannak. Ezt teljesen elismerem, valóban nem felelnek meg a modern nyelvtannak. De utánagondoltatok-e ennek a kérdésnek? A *Fá* teremtette meg a különböző szinteken levő lények létezése számára a feltételeket és környezeteket, bezárólag az emberek nyelvével és írásjegyeivel; ez tehát azt jelenti, hogy az emberiség mai kultúráját is a *Fá* teremtette meg az emberek számára. Tehát ha ez mármost így van, akkor az emberi nyelvtan kritériumai korlátozhatják-e a világegyetemnek ezt a *Dáfáját*? Mi csak az emberi nyelvet, írásjegyeket és nyelvtant használtuk arra, hogy ismertessük a *Fát*. És hogyan használjuk ezeket, ezt akkor a saját tetszésünk szerint csináljuk. Én úgy használom ezeket, ahogyan világosan kifejezhetem velük a még mélyebb tartalmat. Ezért törtem át teljes egészében a modern nyelvtant, és eközben egyáltalán nem cselekszem a normái szerint. A *Fá*-magyarázataimnál sem az előírással nyelv szerint járok el, így tudom csupán világosan kifejezni a *Fát*. Így van ez. A *Fát*, egy ilyen nagy kozmikus *Fát*, nem korlátozhatja az emberi nyelvtan. Én csak az emberi nyelvet használtam. Minden megy, teljesen mindegy, hogyan használom, és hogyan rendezem el; a fődolog az, hogy ki tudjam fejezni a *Fát*. Amilyen módon világosan ki tudom fejezni, azon a módon rendezem el. A *Fá* is még új nyelveket és új kultúrákat fog teremteni a jövőbeli emberiség számára, minden a legjobb állapotba fog visszatérni. És így most természetesen nem szokott hozzá az ember.

Kérdés: *A lábaim korábban megsérültek. Én már tudtam teljes lótuszülésben ülni. De nem tudom, hogy miért nem tudom újabban újra megcsinálni már a teljes lótuszülést?*

Mester: Tulajdonképpen saját magadat kellene megkérdezned, mi az oka ennek. Vajon a *Fá* tanulásánál nem vagy már szorgalmas? Vagy tettél valami hibásat, és nem akarod kijavítani, vagy nem tudod felismerni azt? Ha te ma a *Fának* megfelelően nagyon jól cselekedtél, garantáltan tudsz 20 percet ülni a lótuszülésben, ámbar máskülönben csak 10 percet tudsz ülni. Sok tanulóknak vannak ilyen tapasztalatai. Ez sincs abszolút így. Ha neked jelenleg sok eltávolítandó karmád van, akkor is felmerülhet ez a probléma.

Kérdés: *Néhány információt kapott az ember; hogyan tudja megkülönböztetni, hogy a megvilágosultaktól jönnek, és nem a saját gondolatai?*

Mester: Ha te valamilyen információkat kaptál, nem kellene törődnöd azokkal. Mihelyt fontosnak tartod azokat, az azt jelenti, hogy ragaszkodsz hozzájuk. Akkor minden lehetőséget be fognak vetni, hogy zavarjanak téged. Minden lehetséges információt hagynak téged kapni, hogy zavarjanak. Megvan ez a képességed, amelyet nem zártak le, ez is egy jó dolog, de neked jól kellene uralkodnod magadon. Mindegy, hogy milyen információk, ha hallottad, hát hallottad, ha láttad, hát láttad, nem kellene törődnöd velük. Műveld magad a *Dáfára* összpontosítva. A szavak felszínén már minden alapelvet leírtunk, minek szükséges még az úgynevezett információkkal törődnöd? Ha egyszer egy hamis információ jön, és az becsap téged, akkor már leestél. Ilyen egyszerű ez. Ezért feltétlenül ügyelned kellene erre.

Kérdés: *Ha azok a lények, amelyek a magas szinteken levő dimenziókban jöttek létre, leestek, a művelésen keresztül térnek újra vissza. Milyen különbséggel rendelkeznek korábbihoz képest?*

Mester: A magas szinteken levő lények nem eshetnek le olyan könnyen, ahogyan azt az emberek elképzelik. Hogyan lehetne az olyan egyszerű? Csak hát létezik ez a jelenség. Ami azt illeti, hogy a művelésen keresztül újra visszatérjenek: Az még nehezebb. Távolról sem olyan egyszerű, mint ahogyan te itt egy pár írásjeggyel leírtad azt. Tudod te, hogyan kaptátok meg ti a *Fát*? Nektek a Földön kell újraszületnetek. Neked szintén abban az időben kell megszületned, amelyikben az született meg, aki megvált téged. És neked szintén szükséges találkoznod azzal a nagy megvilágosulttal, aki megvált téged, és hallanod a *Fát*. Egyáltalán nem olyan egyszerű. Még akkor is, ha valóban megkaptad a *Fát*, még tovább kell tudnod művelni magad. Akkoriban szintén léteztek olyan tanítványai Sákjamuninak, akik kétkedők voltak azzal a *Fával* szemben, amelyet Sákjamuni elmagyarázott. Napközben hallgatták a *Fát*, és hontalanokká váltak, azután unalmasnak találták, és este levetették a kasáját, eldobták, és elfutottak onnan. Ez is megtörtént időnként. Miután a Buddha elhagyta a világot, és ki tudja, milyen sok év telt el, az emberek egyre inkább tudták, hogy az az

igazság volt, és csupán akkor kezdték el nagyra értékelni. Ha valóban felfelé művelhetik magukat, nem létezik különbség.

Kérdés: *Kérem – magyarázza el a konkrét jelentését a következőknek „A nemes emberek, megvilágosodáson keresztül a beteljesüléshez”³² és „Ha az igaz arcukat a napvilágra kerül”³³.*

Mester: A nemes emberek, megvilágosodáson keresztül a beteljesüléshez. Én mondom nektek, a jelenlevőink között a legtöbben megvilágosodáson keresztül fogják elérni a beteljesülést. Azért nem hagyom az igaz arcukat napvilágra kerülni, hogy elkerüljem, hogy valamilyen ragaszkodás keletkezzen nálatok. Pontosan így csinálom. Annak, aki továbbra is állhatatos tud maradni, tovább tudja művelni magát, és szakadatlanul kitartóan előre tud haladni, azt mondom, te valóban nagyszerű vagy. Ha később felfelé művelted magad, mindenki csodálni fog téged. Ezt hívják úgy: megvilágosodáson keresztül a beteljesüléshez. Ha egyvalakinél olyan erősen megmutatkoznának az isteni képességek, hogy mindent láthatna, akkor nemcsak nagyon lassan művelné magát – ha valóban minden nyitott lenne, akkor a művelésed nem is számítana többé. Ha csak egy picit eloszlatnám a ködöt, azok, akik nagyon magas szintekről jöttek, nem tudnának többé visszatérni. Ezért kell így cselekednünk, mindegy, hogy melyik szintről jöttél. Mihelyt az igaz arcukat napvilágra kerül, az ember nem tudja többé olyan egyszerűen művelni magát. Akkor nagyon magas követelményeket állítanak fel az emberekkel szemben, és a művelési módszerek is szigorúak lesznek. Úgy nem is tud az ember többé olyan gyorsan megemelkedni.

Kérdés: *A tojások feltörése is ölésnek számít?*

Mester: Nyíltan és őszintén műveld magad. Tulajdonképpen előbb már világosan elmagyaráztam az alapelveket. Te emberi életet élsz. Te nem eszel húst, de a hozzátartozóid húst akarnak enni; te műveled magad, de a hozzátartozóid talán nem művelik magukat. Mi – olyannyira, mint lehetséges – a hétköznapi embereknek megfelelően művelhetjük magunkat. A nagy dolgokra ügyelj, és nyíltan és őszintén műveld magad. Ilyen dolgokat egyszerű kezelni. Nincs úgy, hogy te már buddha lehetsz, azáltal hogy vegetáriánusként élsz. Az egy vicc. Ennél csak egy ragaszkodást lehet eltávolítani, nevezetesen a húshoz való ragaszkodást, a *hun* szerinti ragaszkodást, csak ezt a ragaszkodást. De hány eltávolítandó ragaszkodása van az embernek? Hogyan válhat már buddhává az ember, ha csak egy ragaszkodást távolított el? Ez teljesen lehetetlen. Hogy normálisan lehessen művelődni a hétköznapi emberek között, a legpraktikusabb kaput tártuk ki. Ha tojást akarsz enni, eheted, ha még meg tudod enni. Kivéve a hontalanokat!

Kérdés: *Hogyan távolíthatjuk el még gyorsabban azt a ragaszkodást, amelyik nagyon mélyen rejtőzik?*

Mester: Fel fogom mutatni neked őket. Csak féltő, hogy te saját magad nem akarod eltávolítani őket, ha eljött az idő. Biztosan fel fogom mutatni neked őket, minden ragaszkodást felfedek neked; még akkor is, ha én nem mutatom fel neked, mások fel fogják mutatni. Az is lehet, hogy egy konfliktus közben meg fogják ütni ezt a részedet, csak féltő, hogy te akkor megint kívül keresel, és megint nem gondolsz többé a ragaszkodásodra. Biztosan fel fogják mutatni neked, ebből nem szükséges gondot csinálnod magadnak.

Kérdés: *A tanítványok bármikor Önnel akarnak menni. Tudhatják-e ők a beteljesülés nagyszerű jelenségének a pillanatát?*

Mester: Azok, akiknek el kell érniük a beteljesülést, nem fogják elszalasztani. Műveljétek magatokat egyszerűen tovább, és ne törődjétek semmivel. Én elmeséltem annak az arhátnak a történetét nektek, nem igaz? A félelem vagy az örömrészlet miatt nem lehet elérni a beteljesülést. Tehát ha a beteljesülést még magasabb szinteken akarod elérni, akkor még magasabb követelmények léteznek. Vess le minden ragaszkodást. Ha neked abban a pillanatban valóban lenne egypár zavaros gondolatod, valóban nem érhetnéd el a beteljesülést. Megakadályozhatnának benne.

Kérdés: *A Mester egyre világosabban magyarázta el a Fát. Semmit sem szükséges többé felismerni. Számíthat ez művelésnek?*

Mester: Te látod ugyan, hogy mindannyian itt ülnek, és hallgatják azt, amit elmagyarázok, de mindegyik a saját szintjének megfelelően érti meg. Semmiképpen sem értik meg ugyanúgy. (taps) Annál, amit elmagyaráztam nektek, mégis ugyanaz a mondat érvényes: Ámbár én olyan magas alapelveket magyaráztam el, csak a felszínt magyaráztam el összefoglalóan. A lényegét nem fogjátok

megtudni. Még akkor is, ha megtudta az ember, csak nagyon nehezen művelheti azt. Amiket elmagyaráztam, azok csak az alapelvek és nem az igaz arculat megjelenései. Emiatt még mindig marad köd. Hit és hitetlenség még mindig egyidejűleg létezik.

Kérdés: A „Zhuán Fálun” olvasását háromszor szervezik meg hetente. Nem marad idő a tapasztalatcserére. Jó ez így?

Mester: Ez megy. Minek kellene olyan sok időt szakítani a tapasztalatcserére? Olvassátok át. Használjátok az időt a Fá tanulására. (taps) Természetesen az is szükséges, hogy szakítsatok egy picit időt magatoknak, hogy kicseréljétek a tapasztalataitokat. A napi gyakorlatok után is ki lehet cserélni őket egymással.

Kérdés: Mi a különbség a különböző képzettségi szint és a megértési képesség között?

Mester: Létezik néhány különbség. Ha nem ismered az írásjegyeket, nem tudod olvasni a könyvet. Ha nem ismersz minden írásjegyet, nehézségeid vannak az olvasásnál. A modern embereket mind ez a modern tudomány alakította ki, és én is csak a modern tudománnyal és a modern kultúrával kapcsolatban tudom elmagyarázni. Tehát ha nem érted a kifejezések jelentését – ez éppen a különbség –, akkor számodra fáradságosabb tanulni. De ha erőfeszítéseket tesz az ember, semmit sem fog elszalasztani.

Kérdés: Engem mindig szerelem gyötör. Ha nézeteltérésem van a barátommal, nálam azonnal felbukkan az az érzés, hogy szakítani akarok vele. De aztán ugyancsak úgy találom, hogy nekem az a szándékom, hogy megszabaduljak ettől a helyzettől. Ha ki fogok békülni vele, az ragaszkodás a szerelemhez?

Mester: Ez két különböző dolog. Én mondom neked, ha te még nem szakadtál el a hétköznapi emberek társadalmától, és még nem érted el a beteljesülést, az érzéseid még mindig ott vannak. Ez egy olyan módszer, amelyik biztosítja, hogy a hétköznapi emberek társadalmában művelhesd magad. Tehát ha neked érzéseid vannak, akkor egy olyan szív is létezik nálad, amit az érzések magukkal ragadnak. Amit meg tudsz csinálni, az az, hogy lehetőleg nyomd el őket, és – olyannyira, mint lehetséges – tartsd meg egy gyakorló állapotát. Nem kellene olyannak lenned, mint egy hétköznapi ember, aki tetszés szerint teszi azt, amit akar. Legalábbis jó embernek kellene lenned, ez a különbség a hétköznapi emberekhez képest. Természetesen, ha barátot akarsz keresni, vagy meg akarsz házasodni, mindezt ez nem befolyásolja. Ilyen az összefüggés. Mi azt mondtuk, hogy – olyannyira, mint lehetséges – a hétköznapi emberek társadalma állapotának megfelelően műveljük magunkat. Tehát ha valaki azt mondja: „Én egyszerűen nem akarok barátot, és egész életemben nem akarok megházasodni”, akkor ez az ő személyes ügye. Ha nem akarsz megházasodni, akkor hát nem. Mi nem is kényszerítünk téged. Tehát ez mindennél így van. De tanítványként tiszta mellényt kell megőriznie az embernek³⁴.

Kérdés: Ha a barátaim a magántitkaim iránt érdeklődnek, szabad akkor hazudnom?

Mester: Ha semmit sem akar elmesélni az ember, tarthatja a száját, és lehetőleg semmit se mondjon. Amikről az emberek beszélnek, azok úgyis csak ilyen dolgok. Ahogyan – olyannyira, mint lehetséges – a hétköznapi embereknek megfelelően művelheted magad, és egyidejűleg egy gyakorló mércéjének is megfelelsz, úgy viselkedsz te.

Kérdés: Azon körülmény alatt, ha másokat nem sebez meg, hazudhat-e az ember, hogy fölösleges problémákat kerüljön el?

Mester: Az embervilágban levő dolgok nagyon bonyolultak. A problémákat különböző bonyolult körülmények okozzák, és ez is rendkívül bonyolult. De mi megmondhatjuk nektek, hogy egy művelő nem hazudik. Ha te valóban megakadályozhatsz egy gyilkosságot vagy egy gyújtogatást, és emiatt hazudtál, nem is lehet azt mondani, hogy az helytelen. Úgy gondolom, hogy egy gyakorló számára persze nem olyan nehéz helyesen kezelni a viszonyokat. Tulajdonképpen megtehetjük, hogy semmit sem mondunk, ha sok dologról semmit sem akarunk mesélni.

Kérdés: Én már egy éve művelem magam, és még mindig nem tudom megcsinálni a teljes lótuszülést. Minél nehezebb lesz, annál jobban aggódom.

Mester: Ez nem tesz semmit. Ha te valóban nem tudod megcsinálni, nem hagyom, hogy emiatt ne érd el a beteljesülést. De művelőként neked meg kellene csinálnod a lótuszülést. Én

mondom neked – ez viszont nem vicc –, ha te egy olyan művelőként, aki igazán jól művelte magát, nem tudod megcsinálni a lótuszülést, odafent a bódhiszattvák is a szájuk elé fogják tartani a kezüket, és tréfálkozni fognak rajtad. Valóban. De ne aggódj. Idővel már meg fogod csinálni. Én sohasem mondtam, hogy nem elegendő az idő.

Kérdés: *Miért érzek meleget a hátamon a gyakorlásnál vagy a Fá tanulásánál?*

Mester: A művelésnél ezernyi és tízezer különböző állapot fog felmerülni egy embernél, minden lehetséges állapot felléphet. Ha mindegyik állapotról meg akarsz kérdezni engem, műveled te akkor még magad? Akkor még művelő vagy? Tehát ne törődj az ilyen dolgokkal, és kövesd a természetes utat. A művelők nem félnek sem a hidegtől, sem a hőségtől. A szél sem tehet beteggé téged.

Kérdés: *Azt is a menny határozza meg, hogy egy házaspár kapcsolata jó-e vagy rossz?*

Mester: Ezt nem a menny határozza meg. De létezik a karma-viszonyzás körforgása, ezt a karma okozza. A legtöbb házaspárnál az előző életben okozták az erre az életre szóló sorskapcsolatokat. Így van ez a legtöbбекnél. De ez nem végérvényes.

Kérdés: *Szabad adományokat felajánlani Avalókitésvara bódhiszattvának³⁵ a Dáfá művelése során?*

Mester: Olvasd a könyvet. Ezt a kérdést nem fogom megválaszolni neked. Sok tanuló kérdez engem: „Tanár, miért nem jön Ön a mi országunkba? Tanár, miért nem jön a mi régióunkba?” Az nincs úgy, hogy én nem akarok odamenni. Arra várok, hogy egy bizonyos megértés legyen a Fáról, és érettek legyetek erre; akkor oda fogok menni. Ez előnyös számotokra. (taps) Ha odamentem volna, és te akkor megkérdezel engem, mi a Fálun Gong, akkor hiába mentem volna oda. Nem igaz? Ez pontosan olyan, mint ez a kérdés. Az időnk nagyon szűkös. Te nem olvasod a könyvet, és itt akarsz megkérdezni engem, hogy szabad-e adományokat felajánlanod Avalókitésvara bódhiszattvának, akkor hiába magyaráztam volna el neked a Fát. Ez nem egy ilyen alapelv?

Kérdés: *A Tanár egy ilyen mondatot mondott: „Én nem tartózkodom ebben a Fában.”³⁶ Hogyan értendő ez?*

Mester: Mi olyan nehezen érthető hát ebben? Nem tartózkodhatom én a világegyetemen kívül? (erőteljes taps)

Kérdés: *Egyik nap reggel három óra körül a csillagokat figyeltem az égen, messzi távolból néhány tucatnyi méterig közeledtek hozzám. Amikor ideges lettem, eltűntek.*

Mester: Más dimenziókban látható, hogy ebben a világegyetemben egy tárgy sem marad változatlan. A létformáik is másak, mint a nálunk levők. Az időmezőjük összetétele semmiképpen sem ugyanaz, mint ennek a mi dimenzióknak az ideje. Ezért egy olyan fogalommal sem magyarázhatod el ezt meggyőzően, amely ebből a dimenzióból származik. Az jó dolog, hogy láttad.

Kérdés: *Némely tanulók saját maguk másolták le vagy nyomtatták ki a „Zhuán Fálun (II. kötet)³⁷” című könyvet, és terjesztették a gyakorlócsoportban.*

Mester: A „II. kötet”-et később nem adtuk ki többé, mert a „II. kötet”-tel eltaláltuk a buddhizmus fájó pontját. Ezért lehetőleg nem törődünk ezzel. Mindenesetre nem adjuk ki többé. Ha szerzett magának egyet az ember, és saját maga olvassa, az megy. De az nem megy, ha néhány másolatot csinálsz, és mindenütt terjeszted vagy másoknak szétosztod.

Kérdés: *Korábban füstölőpálcikát gyűjtött meg az ember, miközben a sokhúrú régi zeneszerszámon játszott. Szabad most még ilyesmit csinálni?*

Mester: Akkor csináld azt. Hiszen az nem művelés. Füstölőpálcikát gyűjt az ember, és a régi hangszeren játszik, az a kínaiak egy előkelő kedvtelése az ősi időből, hogy zeneszerszámmal, góval, kalligráfiával és festéssel foglalkoztak. Semmi kifogásom sincs ellene. De a művelési szinted fokozatos emelkedésével észre fogod venni, hogy minden emberi vágyódásodat könnyedén fogod venni, egyre gyengébb lesz. De most nem kellene kényszerítened magad, hogy bármit tegyél.

Kérdés: *Némelyek úgy vélik, hogy a „kevesebbet megbeszélni és többet tanulni a Fát”³⁸ szavak azt jelentik, szakadatlanul olvasni a „Zhuán Fálun”-t, és így tovább. Úgy találom, ez egy egyoldalú megértés.*

Mester: Valójában pontosan többet kellene olvasni és tanulni a *Fát*. Ha tehát az olvasásnál fáradtak vagyunk, tartsunk egy szünetet, pihenjük ki magunkat, és beszéljünk arról, hogy mit tanultunk belőle. Ez nem probléma. De én mondom nektek, nem volna szabad arról beszélgetnetek, hogy a *Fá* jó-e vagy nem jó. Neked tehát nem kellene túl sok időt elpazarolnod arra, hogy saját magadról beszélj. Neked többet kellene olvasnod a *Fát* és a könyvet. Ez nincs így? Egy ember olyan, mint egy tartály: Ő az, ami benne van. Ha a *Fát* veszed fel, te hasonultál a *Fához*. Ha földet veszel fel, akkor te föld vagy.

Kérdés: *Az ötödik gyakorlat nagyon sokáig tart. Hogyan lehet mérlegelni az időt?*

Mester: Nem léteznek abszolút korlátozások. Végezd a saját képességed szerint. Nem léteznek konkrét korlátozások. Ha az ember hasonlóképpen egyszerre végzi az öt gyakorlatot, valóban kissé hosszasan tart. De ha te ezt még nem tudod megcsinálni, és egy szünetet iktatsz be közéjük, és aztán tovább gyakorolsz, az is megy. De neked magas követelményeket kellene felállítanod saját magaddal szemben és lehetőleg megpróbálnod kitartani.

Kérdés: *A művelésre szánt idő nagyon szűkös. Hogyan lehet helyes arányt előállítani a gyakorlatok és a *Fá* tanulása között?*

Mester: Nem létezik arány. Azzal, hogy az idő nagyon szűkös a *Fá* tanulására, csak arra gondolok, hogy neked állhatatosan kellene előrehaladnod. Ami a jövőt illeti, semmit sem magyaráztam el neked. Tanulj egyszerűen tovább, és műveld magad tovább. A gyakorlatok és a *Fá* tanulása közötti arány azt jelenti, hogy neked többet kellene tanulnod a *Fát*. A gyakorlatok számára már elegendő, ha te reggelenként és³⁹ esténként végzed azokat. Némelyek az éjszaka közepén kelnek fel és meditálnak. Az is megy.

Kérdés: *A hatás ugyanaz, hogy otthon végzi-e a gyakorlatokat az ember vagy a csoporttal; akkor még szükséges másfél óra hosszat úton lenni, azért hogy részt vegyen a heti közös gyakorláson?*

Mester: Akár otthon, akár kint gyakorol az ember, az ugyanaz. Ha viszont otthon gyakorolsz, mindazonáltal nem létezik egy olyan külső feltétel, amelyik ösztönözzön téged a gyakorlásnál. Például mindannyian lótuszülésben ülnek, és heves fájdalmaik vannak. De ha te látod, hogy mindenki más nem veszi le a lábait, szégyellni fogod magad, hogy levedd a lábaidat. Akkor arra ösztönöznek, hogy meghosszabbítsd az időt. Mindegyik úgy viselkedik, mint a *Dáfá* egyik tanítványa. Ez a mi környezetünk rendkívül értékes. Minden más környezetnél a világon ez nem olyan tiszta, mint itt nálunk. Ezt nem kaphatja meg az ember otthon. Otthon aztán valamivel lazább az ember önmagával, néha többet gyakorol, és néha kevesebbet, néha szorgalmas, és néha nem olyan szorgalmas. Valamivel lazább lesz önmagával. Ha a művelésnél te valóban uralkodhatsz magadon, akkor ez ugyanaz. Pontosán azért, mert te még egy hétköznapi ember szívével rendelkezel, és nem tudsz olyan jól uralkodni magadon, azért kérlek fel benneteket, hogy kint végezzétek a gyakorlatokat.

Ehhez jön még, hogy mi újra és újra a *Fá* terjesztéséről beszélünk, avégett hogy több ember kaphassa meg a *Fát*. Utánagondoltatok-e ennek? Az a látvány, hogy sok ember végzi közösen a gyakorlatokat, a legjobb a *Fá* terjesztésére. Miért nem mész oda, hogy támogasd őket, és harmonizáld ezt? Természetesen azok, akik nagyon messze távol laknak, és nem egyszerű nekik, hogy idejőjenek, nyugodtan gyakorolhatnak otthon. Ha később több ember létezik, felépíthetnek egy gyakorlócsoportot a közelükben. Akkor az kedvezőbb számukra.

Minden cédulát megválaszoltam. Némelyek azt akarják, hogy csináljam meg a nagy kézmozdulatokat. (taps) Az erős taps tehát azt az óhajotokat mutatja, hogy ezt kellene csinálnom. Nem igaz? Jó! Megcsinálom számotokra a nagy kézmozdulatok egy sorát.

A szövegben szereplő kínai szavak átírása. A különböző átírások nem tükrözik vissza híven a kiejtést.

pinyin	népszerű magyar	Wade-Giles
bagu	paku	paku
bigu	piku	piku
Beijing	Pejcsing (Peking)	Peiching
Dafa	Tafa	Tafa
Dafan	Tafan	Tafan
dao	tao	tao
Dao	Tao	Tao
de	tö	te
Fa	Fa	Fa
Falun	Falun	Falun
Falun Dafa	Falun Tafa	Falun Tafa
Falun Gong	Falun Kung	Falun Kung
fashen	fasen	fashen
Fofa	Fofa	Fofa
han	han	han
hun	hun	hun
jiyin	csiejin	chiehyin
jingtu	csingtu	chingt'u
jingwen	csingven	chingwen
Li Hongzhi	Li Hungcse	Li Hungchih
qi	csi	ch'i
qigong	csikung	ch'ikung
Shan	San	Shan
Song	Szung	Sung
taixu	tajhszü	t'aihsü
Tang	Tang	T'ang
xinxing	hszinhszing	hsinhsing
xu	hszü	hsü
Xuan Fa zhi xu	Hszüan Fa cse hszü	Hsüan Fa chih hsü
yang	jang	yang
yin	jin	yin
Zhang Sanfeng	Csang Szanfeng	Chang Sanfeng
Zhen	Csen	Chen
Zhen, Shan, Ren	Csen, San, Zsen	Chen, Shan, Jen
Zhuan Falun	Csuan Falun	Chuan Falun

A német fordítás elkészült:		Utolsó – német – módosítás:	2008. 07. 17.
A magyar fordítás elkészült:	2009. 11. 02.	Utolsó – magyar – módosítás:	2024. 12. 23.

A fordítás az alábbi német változat alapján készült:

Fa-Erklärung auf der Fa-Konferenz in Singapur

https://de.falundafa.org/buecher_online/other/Singapur_1998.html

[Fa-Erklärung auf der Fa-Konferenz in Singapur \(falundafa.org\)](https://de.falundafa.org/buecher_online/other/Singapur_1998.html)

Megjegyzés: Ennek a konferenciának a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a *Fá-lun Gong* és a *Zhuán Fá-lun* című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetők:
<http://hu.falundafa.org/falun-dafa-books.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat hajtunk végre a fordításon a minél jobb szöveghűség és érthetőség érdekében.

Megjegyzések:

- A kínai szavak esetében a *pinyin* átírás van használva, néhány már meghonosult szó kivételével.
- A buddha szó jelentése: megvilágosult. Ezért kis kezdőbetűvel kell írni. Csak ha Sákjamuni vagy egy másik buddha szinonimájaként van használva, akkor írandó nagy kezdőbetűvel.
- A *Dáfá*, *Fá*, *Fá-lun*, *Fofá*, *Zhuán* szavak ékezettel vannak ellátva a helyes kiejtés érdekében.

¹ Sákjamuni buddha – Gautama Sziddhártha (páliul Gótama Sziddhattha; i. e. 563 – i. e. 483) ismertebb nevén a történelmi Buddha, a világ egyik legnagyobb vallásának, a buddhizmusnak a meghatározó alakja.

² *Gyökerestől kitépni* – egy cikk ([PDF 72.](#)) az „*Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I*” című gyűjteményből, 1998. 07. 06. ([PDF 79.](#) oldal)

³ „amikor én szakításra hívlak fel benneteket az emberekkel, ti nem követtetek engem. Az úgy van, hogy nem mindegyik esélyt adnak meg még egyszer.” – idézet a következő *jingwen*-ből: *Gyökerestől kitépni* – egy cikk ([PDF 72.](#)) az „*Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I*” című gyűjteményből, 1998. 07. 06. ([PDF 79.](#) oldal). Az ottani fordítás: „amikor én szakításra szólítalak fel benneteket az emberi léttel, ti nem követtetek engem. Egy esély sem fog megisméltódni.” (a német változatot újrafordították, ezért a különbség)

⁴ egy cikket – a következő cikkről van szó: *A Fá magyarázata* – egy cikk ([PDF 66.](#)) az „*Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I*” című gyűjteményből, 1997. 07. 05.. ([PDF 73.](#) oldal)

⁵ *Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I* – PDF: *Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I* – 1995 januárja és 1999 márciusa között írt cikkek egy gyűjteménye.

⁶ Én nem tartózkodom a *Zhen*, *Shan*, *Ren* keretein belül. – nem pontos idézet. Utalás a Mester egy mondatára a következő konferenciából: *Fá-magyarázat az asszisztensek changchuni Fá-konferenciáján*, 1998. július 26. ([PDF 4.](#) oldal). A mondat a következő: „Teljesen mindegy, bármilyen nagy is legyen ez a *Fá*, én nem tartózkodom benne”.

⁷ Lásd az 5. végjegyzetet

⁸ a kölcsönös támogatás és kölcsönös gátlás viszonya – ez a német szöveg szó szerinti fordítása. A következő fordítás érthetőbb: a kölcsönös hatás és ellenhatás kapcsolata

⁹ *Gazdag, ámde erényes* – egy cikk ([PDF 2.](#)) az „*Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I*” című gyűjteményből, 1996. január 05. ([PDF 5.](#) oldal)

¹⁰ gyülekezeteket – az angol változat fordítása: szerzetesrendet

¹¹ *xu* – úr, üres

¹² Lásd az 5. végjegyzetet

¹³ *A Fá magyarázata* – egy cikk ([PDF 66.](#)) az „*Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I*” című gyűjteményből, 1997. 07. 05.. ([PDF 73.](#) oldal)

¹⁴ De összefoglalva – az angol változat fordítása: De az egy általános igazság.

¹⁵ hogy maradjon – ez a mondat az angol változathoz lett lefordítva, a német változatban nem jelenik meg

¹⁶ *Zhang Sanfeng* – egy híres taoista a *Ming*-dinasztiában (Krisztus után 1368 – 1644), a *taiji quan* megalapítója

¹⁷ *Egy párbeszéd az Idővel* – egy cikk ([PDF 65.](#)) az „*Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I*” című gyűjteményből, 1997. 07. 03. ([PDF 72.](#) oldal)

¹⁸ Bizonyos szintekig a grandiózus égitestekben – az angol változat fordítása: Egy bizonyos ponton ebben a hatalmas kozmikus testben

¹⁹ „Szívet művelni, vágyakat feladni, bölcsesség felfénylik, nem zavarodott, ez mind saját felelősség.” – idézet a következő *jingwen*-ből: *Allhatosság* – egy cikk ([PDF 13.](#)) az „*Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I*” című gyűjteményből, 1995. október 06. ([PDF 16.](#) oldal). Az ottani fordítás: „Az a te saját felelősséged, hogy műveld a szívedet, és engedd el a vágyaidat, úgy, hogy a bölcsességed felragyogjon, és eltávolítsd a zavarodottságot.” (a német változatot újrafordították, ezért a különbség)

²⁰ nagy főnök – az angol változat fordítása: sikeres üzletember

²¹ Lásd a 20. végjegyzetet

²² kasaja - szanszkrit, a buddhisták ruhája, öltözete (lepel) – [Kasaja](#) – Wikipédia

-
- ²³ avégett hogy ne tegyetek erőfeszítéseket érte, és ne adjátok át a szíveteket ennek – az angol változat fordítása: hogy megakadályozzam, hogy koncentrálj rá, vagy túl sok figyelmet szentelj neki
- ²⁴ Azt gondolja, még érdekesebbnek fogja találni, ha a halál után rendelkezik ennek az utóizével. – az angol változat fordítása: Azt gondolja, hogy az élete végén érdekes lesz visszaemlékezni erre.
- ²⁵ Amitábha buddha – a tiszta föld (*jingtu*) iskola középpontjában álló buddha, a Szukhávati világ (a nagy boldogság birodalma, a nyugati paradicsom) irányítója
- ²⁶ cölöpállás – az előző fordításokban karóállás szerepelt, az újabb fordítás pedig állómeditáció
- ²⁷ Felolvasás a *Fában* – egy cikk (PDF 74.) az „Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I” című gyűjteményből, 1998. 07. 11. (PDF 82. oldal)
- ²⁸ az olvasásórán – az angol változat fordítása: a csoportos olvasáson
- ²⁹ A fájdalomknál ez egyidejűleg a szívedet is mardossa. – az angol változat fordítása: A fájdalommal egyetemben jön nyugalanság és aggodalom.
- ³⁰ Ha ez mardossa a szívedet – az angol változat fordítása: Amikor nyugtalannak és aggódónak érzed magadat
- ³¹ nyolctagú írás – kínaiul *bagu*: nyolc részből álló, az ősi Kína császári vizsgáin megkövetelt disszertáció
- ³² „A nemes emberek, megvilágosodáson keresztül a beteljesüléshez.” – egy pontatlan idézet a következő *jingwen*ből: [Miért nem láthat az ember](#) – egy cikk (PDF 7.) az „Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I” című gyűjteményből, 1995. június 16. (PDF 10. oldal). Az ottani fordítás a következő: „A nemes ember számára közömbös, hogy látni vagy nem látni, felismerésen keresztül a beteljesüléshez.” (a kínaiában is pontatlan az idézet)
- ³³ „Ha az igaz arculat a napvilágra kerül.” – idézet a következő *jingwen*ből: [Ragaszkodásokat továbbra is levetni](#) – egy cikk (PDF 25.) az „Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I” című gyűjteményből, 1996. január 06. (PDF 28. oldal). Az ottani fordítás: „Ha az igazság napvilágra kerül”. (a német változatot újr fordították, ezért a különbség, illetve a legújabb német változathoz ez véletlenül kimaradt)
- ³⁴ tiszta mellényt kell megőriznie az embernek – az angol változat fordítása: neked önuralmat kell gyakorolnod és helyesen cselekedned
- ³⁵ Avalókitésvara bódhizattva – az együttérzés bódhizattvája, kínaiul *Guanyin*
- ³⁶ „Én nem tartózkodom ebben a *Fában*.” – egy pontatlan idézet a [Fá-magyarázat az asszisztensek changchuni Fákonferenciáján](#), 1998. július 26. (PDF 4. oldal) című írásból. A mondat a következő: „... ez a *Fá*, én nem tartózkodom benne”. (a kínaiában is pontatlan az idézet)
- ³⁷ [Zhuán Fálun II. kötet](#) – PDF: [Zhuán Fálun II. kötet](#)
- ³⁸ „kevesebbet megbeszélni és többet tanulni a *Fát*” – egy pontatlan idézet a következő *jingwen*ből: [Felolvasás a Fában](#) – egy cikk (PDF 74.) az „Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I” című gyűjteményből, 1998. 07. 11. (PDF 82. oldal). Az ottani fordítás a következő: „a csoportos *Fá*-tanuláskor nem kell túl sok időt tölteniük beszélgetéssel. Ezért sok időt kell szentelniük a *Fá*-tanulásra”. (a kínaiában is pontatlan az idézet)
- ³⁹ és – az angol változat fordítása: vagy